

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 177 S

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltakelse i en beslutning
i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen
av en forordning som regulerer programmet
for sysselsetting og sosial innovasjon,
ESF+/EaSI (2021–2027)

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 177 S

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltakelse i en beslutning
i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen
av en forordning som regulerer programmet
for sysselsetting og sosial innovasjon,
ESF+/EaSI (2021–2027)

Innhold

1	Bakgrunn	5	Forslag til vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av en forordning som regulerer programmet for sysselsetting og sosial innovasjon, ESF+/EaSI (2021–2027)	10
2	Generelt om EaSI-delen av ESF+ (2021–2027)	6		
3	Nærmere om innholdet i forordningen	6		
4	Konstitusjonelle forhold	7	Vedlegg	
5	EØS-komiteens beslutning	7	1 EØS-komiteens beslutning nr. [...] av [...] om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	11
6	Administrative og økonomiske konsekvenser	8	2 Europaparlaments- og rådsforordning om Det europeiske sosialfond pluss (ESF+)	12
7	Vurdering og tilrådning	8		

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 177 S

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av en forordning som regulerer programmet for sysselsetting og sosial innovasjon, ESF+/EaSI (2021–2027)

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 16. april 2021,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Bakgrunn

EUs program for sysselsetting og sosial innovasjon (2021–2027) ble presentert av Kommissjonen som en del av forslag til forordning om Det europeiske sosialfond pluss (European Social Fund+ (ESF+)), ved dokument COM(2018) 382 final av 30. mai 2018 som endret av COM(2020) 447 final av 28. mai 2020. Det ble politisk enighet mellom EUs Ministerråd og Europaparlamentet om ESF+ den 28. januar 2021. Forordningen er ennå ikke formelt vedtatt, og proposisjonen baseres på resultatet av den politiske enigheten. Det forventes ingen endringer av betydning frem til den formelle vedtakelsen.

Norge vil kun delta i den del av forordningene som gjelder EUs program for sysselsetting og sosial innovasjon (Employment and Social Innovation – EaSI), kalt ESF+/EaSI. Programmet vil vare fra 2021 til utgangen av 2027.

ESF+ slår sammen flere tidligere fond og programmer og skal være et hovedinstrument for å investere i borgerne og bidra til gjennomføringen av den europeiske pilaren for sosiale rettigheter.

De fondene og programmene som inngår i ESF+ omfatter sosialfondet (ESF), EUs ungdomsinitiativ (YEI) og Det europeiske fond for bistand til de sosialt dårligst stilte (FEAD). ESF+ omfatter også videreføring av EUs program for sysselsetting og sosial innovasjon (Employment and Social Innovation – EaSI). Denne delen, ESF+/EaSI, er åpen for deltakelse fra EØS/EFTA-statene. ESF+/EaSI vil i all hovedsak videreføre Progress-aksen av EaSI-programmet, som Norge deltok i frem til utgangen av 2020.

EØS-komiteens beslutning vil innlemme programmet i EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid utenfor de fire friheter.

Siden gjennomføringen av EØS-komiteens beslutning vil ha flerårige budsjettmessige konsekvenser, er Stortingets samtykke til deltakelse i EØS-komiteens beslutning nødvendig i samsvar med Grunnloven § 26 annet ledd. For at Norge skal kunne delta i programmet så snart som mulig etter oppstart, legges det opp til å innhente Stortingets samtykke før forordningen er endelig vedtatt i EU og før det er truffet beslutning i EØS-komiteen. Forordningen ventes tentativt vedtatt

av EU i andre kvartal 2021. EØS-komiteens beslutning ventes i juni/juli 2021. Det ventes ingen vesentlige endringer i utkastet til forordning eller EØS-komitébeslutning. Dersom det likevel skulle bli vesentlige endringer, vil saken bli fremlagt for Stortinget på nytt.

Utkast til EØS-komiteens beslutning i uoffisiell norsk oversettelse, samt tekst fra den politiske enigheten om en Europaparlaments- og rådsforordning (EU) for opprettelsen av ESF+ i uoffisiell norsk oversettelse, følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Generelt om EaSI-delen av ESF+ (2021–2027)

ESF+ har som formål å hjelpe medlemsstatene til å oppnå høy sysselsetting, rettferdig sosial trygghet og en kompetent og tilpasningsdyktig arbeidsstyrke som er klar for fremtidens arbeidsliv, i tråd med prinsippene i den europeiske pilaren for sosiale rettigheter fra 2017. ESF+ skal støtte, være komplementær og gi nytte til politikkutviklingen i medlemsstatene for å sikre like muligheter, adgang til å delta i arbeidsmarkedet, rettferdige arbeidsvilkår, samt sosial trygghet og inkludering.

ESF+ består av to deler. Den største delen av budsjettet viderefører ulike fond og finansielle støtteordninger som faller utenfor EØS-avtalens virkeområde. Disse midlene forvaltes av medlemsstatene for å gjennomføre nasjonale tiltak. Den andre delen, ESF+/EaSI, skal støtte ulike samarbeidsarenaer og tiltak for politikkutvikling, nasjonalt og på europeisk nivå. Der det nedenfor vises til programmet, så er det å forstå som denne delen av det samlede ESF+.

ESF+/EaSI omfatter samarbeidsområder som: et ordnet arbeidsliv, inkluderende arbeidsmarked, modernisering av arbeidsmarkedsinstitusjoner og tjenester, øke kvinners yrkesdeltakelse, arbeidsmarkedstilpasset kompetanse inkl. ny kompetanse for tilpasning til arbeidsplasser i en grønn og digital økonomi, livslang læring, integrering i arbeidsmarkedet, bekjempe ungdomsledighet, videreutvikling av velferdstjenester/-ordninger og fattigdomsbekjempelse, herunder bekjempelse av barnefattigdom.

ESF+/EaSI vil bidra til finansiering av ulike tiltak som kan gjennomføres for å nå målene, bl.a. analyse, bistand til gjennomføring av tiltak samt utprøving av innovative tiltak, kapasitetsbygging og kommunikasjonstiltak. Dette omfatter blant annet deltakelse i faglige nettverk og ekspert-

grupper, aktiviteter for gjensidig utveksling av god praksis og erfaringer, støtte til mellomstatlig samarbeid for kunnskapsoverføring og oppskalering av innovative løsninger, samarbeidsprosjekter som norske organisasjoner kan søke deltakelse i, informasjonssamarbeid om nasjonale trygdeordninger (MISSOC) og NAVs deltakelse i PES-nettverket (samarbeidet mellom arbeidsmarkedsetatene i EU/EØS). Mange av disse tiltakene vil være videreføring av tiltak som Norge har deltatt i gjennom Progress-aksen av EaSI-programmet frem til utgangen av 2020.

3 Nærmere om innholdet i forordningen

Forordningen er inndelt i fire deler, og inneholder felles bestemmelser som gjelder begge de to delene av ESF+, spesielle bestemmelser for hver av de to delene av ESF+, og felles avsluttende bestemmelser.

Del I av forordningen gir generelle bestemmelser, herunder om mål, budsjett, gjennomføringsmåter og EUs støtteordninger, samt nærmere definisjoner. De generelle formål med ESF+ favner begge deler av programmet, mens de to delene skiller seg i forvaltningsmåte. Fondsmidlene under ESF+ skal forvaltes av medlemsstatene (delt styring), mens ESF+/EaSI forvaltes av blant annet Europakommisjonen, et av EUs forvaltningsorganer, en internasjonal organisasjon eller en offentlig eller privat organisasjon som har fått oppdrag til å gjennomføre en aktivitet (direkte eller indirekte styring). Budsjettet for ESF+ angis i del I av forordningen, der budsjettet for ESF+/EaSI utgjør 761 mill. euro av det samlede budsjettet på 97,3 mrd. euro for ESF+ i løpende priser. Løpende priser vil si verditall målt i priser som gjelder for den samme periode som transaksjonene registreres. De generelle bestemmelsene fastslår at ESF+ skal gjennomføres på en måte som skal sikre likestilling mellom kjønnene, like muligheter og ikke-diskriminering.

Del II av forordningen omhandler den delen av ESF+ som er under delt styring, og som ikke er åpen for deltakelse fra EØS/EFTA-statene.

Del III av forordningen gir særskilte bestemmelser for ESF+/EaSI. Det angis her hvilke operasjonelle tiltak som kan gjennomføres for å nå de fastlagte målene, bl.a.:

- a. Analyse
 - utvikle komparativ og evidensbasert kunnskap om konkrete temaer innen arbeids-

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av en forordning som regulerer programmet for sysselsetting og sosial innovasjon, ESF+/EaSI (2021–2027)

- livs- og sosialpolitikken, utvikle indikatorer, støtte faglige nettverk på EU-nivå,
 - overvåkning og vurdering av gjennomføringen og anvendelsen av EU-retten,
- b. Gjennomføring
- fremme grensekryssende samarbeid, især mellom offentlige arbeidsmarkedsmyndigheter, det sivile samfunn og arbeidslivets parter, samt tjenester i grenseregionene
 - støtte transnasjonalt samarbeid og partnerskap for å overføre eller oppskalere utprøvde innovative sosiale tiltak,
 - gi konkrete oppfølgingstjenester til arbeidsgivere og arbeidssøkere for å fremme utvikling av et integrert felles europeisk arbeidsmarked og geografisk mobilitet blant arbeidstakere,
 - støtte mikrofinansieringssystemer og sosiale virksomheter, blant annet gjennom støtte til sosial infrastruktur og kompetanse,
- c. Kapasitetsbygging
- støtte utvikling av nettverk og dialog på europeisk nivå mellom aktører innen arbeids- og sosialområdet og bidra til å utvikle institusjonell kapasitet til disse, herunder offentlige arbeidsmarkedsetater, trygdeinstitusjoner mv.,
 - å fremme transnasjonalt samarbeid gjennom å styrke kapasiteten til arbeidslivets parter og organisasjoner i det sivile samfunn,
- d. Kommunikasjons- og formidlingsaktiviteter
- gjensidig læring gjennom utveksling av god praksis, peer reviews og dialog innenfor konkrete tema av arbeidslivs- og sosialpolitikken for å understøtte utviklingen av passende tiltak,
 - veiledninger, opplysningsmateriale, konferanser, seminarer

Videre gir denne delen nærmere bestemmelser om hvilke tiltak som kan gis økonomisk støtte og hvilke organisasjoner eller andre juridiske personer som kan søke støtte. Dette omfatter også hvilke assosierte land som kan delta i ESF+/EaSI og på hvilke vilkår. Det gis i denne delen også bestemmelser om gjennomføringen av ESF+/EaSI på bakgrunn av et arbeidsprogram, at gjennomføringen skal måles og rapporteres, at det skal gjennomføres evalueringer både underveis i programperioden og når programmet er avsluttet. Det er til slutt bestemmelser om at tiltak som gjennomføres og resultater som programmet oppnår skal bli kommunisert ut, og mottakere skal

synliggjøre at det er gitt støtte fra programmet i slike sammenhenger.

Del IV av forordningen gir avsluttende bestemmelser. Dette omfatter blant annet prosedyre for arbeidsprogram og fastsettelse av indikatorer for å måle måloppnåelse av programmet, prosedyrer for komité og opprettelse av arbeidsgrupper, overgangsordninger fra tidligere programmer. Det omfatter også ikrafttredelsesdato den tyvende dagen etter publiseringen i Den europeiske unions tidende, der forordningen for ESF+/EaSI skal anvendes fra 1. januar 2021.

4 Konstitusjonelle forhold

Ettersom norsk deltakelse i programmet innebærer økonomiske forpliktelser over flere år, må Stortinget gi sitt samtykke til deltakelse i avgjørelsen i EØS-komiteen, jf. Grunnloven § 26 annet ledd.

For å bidra til en rask avgjørelse og for å gjøre det mulig for EØS/EFTA-statene å ta del i programmet så snart etter oppstart som mulig, foreslår regjeringen at Stortinget gir sitt samtykke før forordningen er endelig vedtatt og før avgjørelsen fattes i EØS-komiteen. Det vil dermed ikke bli nødvendig for Norge å ta forbehold om konstitusjonelle prosedyrer ved avgjørelsen i EØS-komiteen.

Det er ikke ventet at det vil komme endringer i utkastet til forordning eller avgjørelse i EØS-komiteen. Dersom den endelige forordningen eller avgjørelsen i EØS-komiteen avviker vesentlig fra de utkastene som er lagt frem i denne proposisjonen, vil saken legges frem for Stortinget på nytt. Forordningen ventes tentativt vedtatt av EU andre kvartal 2021 og avgjørelsen i EØS-komiteen er ventet i juni/juli 2021.

5 EØS-komiteens beslutning

Utkastet til beslutning i EØS-komiteen om EØS/EFTA-statenes deltakelse i ESF+/EaSI består av en innledning og tre artikler.

I *innledningen* blir det vist til artikkel 86 og 98 i EØS-avtalen, som gjør det mulig for EØS-komiteen til å endre vedleggene til avtalen gjennom vedtak i EØS-komiteen.

Artikkel 1 slår fast at avtalens protokoll 31 artikkel 15 nr. 8 vil få en tilføyelse om at samarbeidet blir utvidet til også å omfatte europaparlaments- og rådsbeslutning som regulerer program-

met for sysselsetting og sosial innovasjon ESF+/EaSI (2021–2027).

Artikkel 2 fastslår at beslutningen trer i kraft dagen etter at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt, og at beslutningen skal gjelde fra 1. januar 2021.

Artikkel 3 slår fast at beslutningen i EØS-komiteen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

6 Administrative og økonomiske konsekvenser

EØS/EFTA-statenes finansielle bidrag til ESF+/EaSI bestemmes i henhold til EØS-avtalens artikkel 82 nr. 1 bokstav a. Bidraget reflekterer den relative andelen hver stats BNP utgjør i forhold til summen av dette beløpet og EU-statenes BNP samlet, og kalles proporsjonalitetsfaktor.

EØS-komiteens beslutning om deltakelse i programmet innebærer en forpliktelse for Norge til å bidra til finansieringen av ESF+/EaSI delen av programmet. Budsjettet for ESF+/EaSI-delen utgjør 761 mill. euro. Med forutsetning om en gjennomsnittlig proporsjonalitetsfaktor på 2,51 og valutakurs 10,47 (per januar 2021) i programperioden, vil det norske bidraget anslås til om lag 28,6 mill. kroner i gjennomsnitt per år i perioden 2021–2027. EØS/EFTA-statenes innbetalinger skjer i henhold til programmets utbetalingsbudsjett. Utbetalingen av kontingenten vil fordele seg ujevnt over årene, der det er forventet en gradvis økning i utbetalingene utover i programperioden. Noe av utbetalingen må påregnes å bli strukket utover programperioden. Dette skyldes blant annet at prosjekter som settes i gang mot slutten av programperioden, vil fortsette etter at programperioden formelt er avsluttet. I praksis vil derfor de samlede utgiftene bli spredt over et noe lenger tidsrom enn sju år. I tillegg til de årlige variasjonene i utbetalingsbeløp vil det også være noe usikkerhet rundt det samlede norske bidraget i norske kroner grunnet utviklingen av proporsjonalitetsfaktoren over tid og til svingninger i valutakursene.

Utgiftene vil bli dekket over Arbeids- og sosialdepartementets budsjett kap. 601 post 70. I regjeringens fremlegg til statsbudsjettet for 2021 er det tatt høyde for Norges utgifter til deltakelse i ESF+/EaSI, jf. Prop 1 S (2020–2021), som skal finansieres under ASDs kap. 601, post 70.

Innlemmelsen av ESF+/EaSI i EØS-avtalen vil ikke ha nevneverdige administrative konsekvenser, ut fra erfaringen fra deltakelse i tidligere programmer med tilsvarende aktiviteter.

EØS-komiteens beslutning om å endre EØS-avtalen til også omfatte deltakelse i ESF+/EaSI krever ikke lov- eller forskriftsendringer.

7 Vurdering og tilråding

Å ta del i programmet som skal understøtte gjennomføringen av de europeiske målsettingene i arbeids- og sosialpolitikken, vil være et nyttig virkemiddel for at Norge skal sikre seg god og løpende kontakt om politikktutviklingen i EU, og være en bidragsyter til å skape et sosialt og inkluderende Europa.

Utviklingen av den sosiale dimensjonen i EU har en høy prioritet blant EUs medlemsstater, og sentrale deler av programmet skal bidra til en kunnskapsbasert politikktutvikling, blant annet gjennom gjensidig læring. Norge har mange av de samme utfordringene som våre naboland i Europa, og deltakelse i programmet gir tilgang til erfaringsutveksling og kunnskapsutvikling som kan bidra til utvikling av nasjonal politikk innen arbeids- og sosialfeltet.

Informasjonssamarbeidet om trygdesaker (MISSOC) gir mulighet til sammenligning av de nasjonale trygdeordningene innen EØS-området, analyse samt utveksling av informasjon og erfaringer på trygdeområdet. Generelt vil deltakelse bidra til å bedre informasjonstilgangen til og forståelsen av EUs og de enkelte medlemsstaters politikk. Slik kompetanse er nødvendig for å kunne ha en aktiv europapolitikk, særlig knyttet til utforming og gjennomføring av EØS-relevante rettsakter.

Utviklingen av den sosiale dimensjonen i EU går dels på å understøtte nasjonal politikktutvikling i medlemsstatene, og dels på å utvikle fellesskapsinstrumenter. Over de siste to tiår er det skjedd en utvikling der EUs medlemsstater i økende grad setter felles politiske målsettinger for utviklingen av den nasjonale politikken, og måler fremskritt gjennom blant annet den europeiske sysselsettingsstrategien og det europeiske semester. EUs medlemsstater og institusjoner ga i 2017 tilslutning til Den europeiske pilaren for sosiale rettigheter, som omfatter en rekke prinsipper og målsettinger som skal være styrende for utviklingen av et mer sosialt Europa. For å nå disse målene kan det på enkelte områder utvikles fellesskapspolitikk i form av rettsakter, som kan være relevante for å innlemme i EØS-avtalen. Det er derfor viktig at Norge følger utviklingen i EUs politikk tett.

Programmet gir tilgang til arenaer, nettverk, prosjekter og studier, som bidrar til bedre infor-

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av en forordning som regulerer programmet for sysselsetting og sosial innovasjon, ESF+/EaSI (2021–2027)

masjon om politikktutviklingen i EU, og relevante EØS-saker. Deltakelse i programmets aktiviteter for gjensidig læring samt utsending av nasjonale eksperter, er viktige bidrag til å bygge europa-kompetanse i departement og direktorat. I tillegg bidrar programmet til aktiviteter for de europeiske paraplyorganisasjonene, særlig på det sosialpolitiske området, hvor norske frivillige organisasjoner er medlemmer. Dette kan bidra til deres kompetanse- og nettverksutvikling om EØS-relaterte områder.

Arbeids- og sosialdepartementet tilrår at Norge deltar i forordningsdelen som regulerer programmet for sysselsetting og sosial innova-

sjon innen det europeiske sosialfond pluss (ESF+/EaSI). Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av en forordning som regulerer programmet for sysselsetting og sosial innovasjon, ESF+/EaSI (2021–2027).

Vi **HARALD**, Norges Konge,

st a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av en forordning som regulerer programmet for sysselsetting og sosial innovasjon, ESF+/EaSI (2021–2027) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av en forordning som regulerer programmet for sysselsetting og sosial innovasjon, ESF+/EaSI (2021–2027)

I

Stortinget samtykker i deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av en forordning som regulerer programmet for sysselsetting og sosial innovasjon, ESF+/EaSI (2021–2027).

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. [...] av [...] om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

EØS-KOMITEEN HAR

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 86 og 98, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Samarbeidet mellom partene i EØS-avtalen bør utvides til å omfatte [europaparlaments- og rådsforordning [...] av [...] om Det europeiske sosialfond pluss (ESF+)]¹.
- 2) Vilkårene for deltakelsen til EFTA-statene og deres institusjoner, foretak, organisasjoner og statsborgere i Den europeiske unions programmer er fastsatt i EØS-avtalen, særlig i artikkel 81.
- 3) EØS-avtalens protokoll 31 bør derfor endres for å gjøre et slikt utvidet samarbeid mulig fra 1. januar 2021 –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens protokoll 31 artikkel 15 gjøres følgende endringer:

1. I nr. 8 tilføyes følgende:
«– **32020 R xxxx**: [Europaparlaments- og rådsforordning [...] av [...] om Det europeiske sosialfond pluss (ESF+)] (EUT L [...]).
EFTA-statene skal bare delta i delen av programmet som gjelder sysselsetting og sosial innovasjon.

Liechtenstein skal være unntatt fra å delta i og bidra finansielt til dette programmet.»

2. Teksten i nr. 5 skal lyde:

«EFTA-statene skal delta i fellesskapsvirksomheten nevnt i nr. 8 første strekpunkt fra 1. januar 1999, i virksomheten nevnt i andre strekpunkt fra 1. januar 2003, i virksomheten nevnt i tredje strekpunkt fra 1. januar 2014 og i virksomheten nevnt i fjerde strekpunkt fra 1. januar 2021.»

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft dagen etter at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt².

Den får anvendelse fra 1. januar 2021.

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Utferdiget i Brussel [...]

For EØS-komiteen	EØS-komiteens
------------------	---------------

<i>Formann</i>	<i>Sekretærer</i>
----------------	-------------------

[...]	[...]
-------	-------

¹ EUT L [...] (COM(2018) 382, endret ved (COM(2020) 447)).

² [Ingen forfatningsrettslige krav angitt.] [Forfatningsrettslige krav angitt.]

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning om Det europeiske sosialfond pluss (ESF+)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel

46 bokstav d), artikkel 149, artikkel 153 nr. 2 bokstav a), artikkel 164, artikkel 175 nr. 3 og artikkel 349, og

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité¹,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen²,

etter den ordinære regelverksprosedyren og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den europeiske søyle for sosiale rettigheter ble i fellesskap proklamert av Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen 17. november 2017 som en reaksjon på sosiale utfordringer i Europa. Søylens 20 hovedprinsipper tar utgangspunkt i følgende tre kategorier: Like muligheter og tilgang til arbeidsmarkedet, rettferdige arbeidsvilkår, sosial trygghet og integrasjon. De 20 prinsippene til den europeiske søyle for sosiale rettigheter bør fungere som en ledetråd for tiltakene i regi av Det europeiske sosialfond pluss (ESF+). For å kunne bidra til gjennomføringen av den europeiske søyle for sosiale rettigheter bør ESF+ støtte investeringer i mennesker og systemer på politikkområdene sysselsetting, utdanning og sosial integrasjon, og dermed støtte økonomisk, territorial og sosial utjevning i samsvar med artikkel 174 i TEUV.
- 2) På unionsplan utgjør Det europeiske semester for samordning av økonomisk politikk rammen for å identifisere nasjonale reformprioriteringer og overvåke gjennomføringen av disse. Medlemsstatene skal utarbeide sine egne

nasjonale flerårige investeringsstrategier til støtte for disse reformprioriteringene. Disse strategiene bør presenteres sammen med de årlige nasjonale reformprogrammene for å understreke og samordne prioriterte investeringsprosjekter som skal finansieres nasjonalt og/eller av Unionen. De bør også sikre at unionsmidler brukes på en enhetlig måte slik at det skapes størst mulig tilleggsverdi av den økonomiske støtten som særlig skal mottas fra de programmene som er støttet av Unionen i forbindelse med Det europeiske fond for regionutvikling, utjevningfondet, Det europeiske sosialfond pluss, Det europeiske hav- og fiskerifond og Det europeiske fond for utvikling av landdistriktene, den europeiske investeringsstabiliseringsfunksjonen og InvestEU, dersom det er relevant.

- 3) Rådet av [...] vedtok reviderte retningslinjer for medlemsstatenes sysselsettingspolitikk for å bringe teksten i samsvar med prinsippene i den europeiske søyle for sosiale rettigheter med henblikk på å øke Europas konkurransevne og gjøre Europa til et bedre sted å investere, skape arbeidsplasser og fremme sosial tilhørighet. For å sikre fullt samsvar mellom ESF+ og formålet med disse retningslinjene, særlig med hensyn til sysselsetting, utdanning, opplæring og bekjempelse av sosial utstøting, fattigdom og forskjellsbehandling, bør det gjennom ESF+ ytes støtte til medlemsstatene samtidig som det tas hensyn til de relevante integrerte retningslinjene og de relevante landspesifikke rekommandasjonene som er vedtatt i samsvar med artikkel 121 nr. 2 og artikkel 148 nr. 4 i TEUV, og, dersom det er relevant, samtidig som det på nasjonalt plan tas hensyn til de nasjonale reformprogrammene som bygger på nasjonale strategier. ESF+ bør også bidra til relevante aspekter i forbindelse med gjennomføringen av viktige EU-initiativ og aktiviteter, særlig dagsordenen for ferdigheter i Europa og det europeiske utdanningsområdet, relevante rådsrekoman-

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

dasjoner og andre initiativ som for eksempel ungdomsgarantien, ordninger for forbedring av ferdigheter, initiativet vedrørende integrasjon for langtidsledige og den strategiske unionsrammen for romfolk om likhet, integrasjon og deltakelse.

- 4) Den 20. juni godkjente Rådet Unionens svar på «FNs Agenda 2030 for bærekraftig utvikling» – en bærekraftig europeisk framtid. Rådet understreket betydningen av å oppnå en bærekraftig utvikling på tvers av de tre dimensjonene (den økonomiske, den sosiale og den miljømessige) på en balansert og integrert måte. Det er av avgjørende betydning at bærekraftig utvikling integreres på alle de interne og eksterne politikkområdene til Unionen, og at Unionen er ambisiøs når det gjelder den politikken den anvender for å møte globale utfordringer. Rådet ønsket velkommen kommisjonsmeldingen «De neste trinnene for en bærekraftig europeisk framtid» av 22. november 2016 som et første skritt i retning av å integrere bærekraftsmålene og anvende bærekraftig utvikling som et sentralt veiledende prinsipp for Unionens politikk, herunder gjennom sine finansieringsinstrumenter. ESF+ bør bidra i gjennomføringen av bærekraftsmålene ved blant annet å bekjempe ekstreme former for fattigdom (mål 1), fremme god og inkluderende utdanning (mål 4), fremme likestilling mellom kvinner og menn (mål 5), fremme en bærekraftig, inkluderende og økonomisk vekst, full og produktiv sysselsetting og anstendig arbeid for alle (mål 8) og redusere ulikheter (mål 10).
- 5) Nyere og nåværende utvikling har forverret de strukturelle utfordringene som følge av den økonomiske globaliseringen, sosiale ulikheter, håndteringen av migrasjonsstrømmer og den økte sikkerhetstrusselen, overgangen til ren energi, teknologiske endringer, demografisk tilbakegang, arbeidsledighet generelt og arbeidsledighet blant unge samt en stadig mer aldrende arbeidsstyrke og økende misforhold mellom etterspørsel og tilbud når det gjelder ferdigheter og arbeidskraft i noen sektorer og regioner, noe som særlig små og mellomstore bedrifter (SMB-er) erfarer. Omstillingen til en grønn og digital hverdag og omformingen av europeiske industrielle økosystemer vil føre til mange nye muligheter dersom de ledsages av et riktig sett med ferdigheter, sysselsetting, sosialpolitikk og tiltak. Idet det tas hensyn til den endrede virkeligheten på arbeidsmarkedet bør Unionen forberede seg på aktuelle og framtidige utfordringer ved å investere i relevante ferdigheter, utdanning, opplæring og livslang læring som gjør veksten mer inkluderende, forbedre sysselsettings- og sosialpolitikk, samtidig som det tas hensyn til økonomisk og industriell bærekraft samt arbeidstakermobilitet, og tilstrebe et kjønnsbalansert arbeidsmarked.
- 6) Den rammen for tiltak som kan iverksettes av Det europeiske fond for regionutvikling, Det europeiske sosialfond pluss (ESF+), utjevningfondet, Det europeiske hav- og fiskerifond (EHFF), Asyl- og migrasjonsfondet (AMIF), Fondet for indre sikkerhet (FIS) og ordningen for grenseforvaltning og visa som en del av Fondet for integrert grenseforvaltning (FIG), er fastsatt i samsvar med forordning (EU) nr. [...], i henhold til hvilken særlig de politiske målene og reglene for EU-fond som gjennomføres under delt forvaltning med hensyn til programplanlegging, overvåking, evaluering, forvaltning og kontroll, er fastsatt. Det er derfor nødvendig å spesifisere de generelle målene for ESF+ og fastsette særlige bestemmelser om den typen aktiviteter som kan finansieres gjennom ESF+.
- 7) I henhold til forordning (EU, Euratom) nr. [den nye finansforordningen] (heretter kalt «finansforordningen») er det fastsatt regler for gjennomføring av Unionens budsjett, særlig regler som gjelder for alle former for finansielle bidrag, herunder tilskudd, premier, anskaffelser, indirekte gjennomføring, finansieringsbistand, finansielle instrumenter og budsjettgarantier. Samfinansiering for tilskudd kan tilføres fra støttemottakeres egne midler, inntekt generert av prosjektet eller finansielle bidrag eller bidrag i naturalier fra tredjeparter. For å sikre sammenheng i gjennomføringen av Unionens finansieringsprogrammer får finansforordningen anvendelse på tiltak som skal gjennomføres under direkte eller indirekte forvaltning under ESF+.
- 8) Finansieringstypene og gjennomføringsmetodene i henhold til denne forordningen bør velges på grunnlag av deres evne til å nå spesifikke mål for tiltakene og til å gi resultater, idet det tas særlig hensyn til kontrollkostnadene, den administrative byrden og forventet risiko for manglende overholdelse. Når det gjelder tilskudd, bør dette omfatte overveielser om bruken av engangsutbetalinger, faste satser og enhetskostnader samt finansiering som ikke er knyttet til kostnader, som omhandlet i artikkel 125 nr. 1 i finansforordningen. For å

gjennomføre tiltak i forbindelse med den sosiøkonomiske integreringen av tredjelandsborgere og i samsvar med artikkel 88 i forordningen om felles bestemmelser kan Kommisjonen refundere medlemsstater som bruker forenklede kostnadsalternativer, herunder ved bruken av engangsutbetalinger.

- 9) For å effektivisere og forenkle rammevilkårene for finansiering og skape ytterligere muligheter for synergier gjennom integrert finansieringstilgang bør de tiltakene som ble støttet av Det europeiske fond for bistand til de mest vanskeligstilte og Den europeiske unions program for sysselsetting og sosial innovasjon, integreres i ett ESF+. ESF+ bør derfor omfatte to innsatsområder: ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning og innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon under direkte og indirekte forvaltning. Det forventes at dette vil bidra til å redusere den administrative byrden som er knyttet til forvaltningen av forskjellige fond, særlig for medlemsstatene og støttmottakerne, samtidig som enklere regler for enklere handlinger fastholdes, som for eksempel distribusjon av næringsmidler og/eller elementær materiell bistand.
- 10) På bakgrunn av det mer omfattende virkeområdet for ESF+ bør det sikres at målene om å øke arbeidsmarkedenes effektivitet og fremme lik tilgang til sysselsetting av høy kvalitet, forbedre tilgangen til og kvaliteten på utdanning og opplæring for å støtte reintegrering i utdanningssystemer, fremme sosial integrasjon og tilgang til helsetjenester for sårbare personer samt bidra til å bekjempe fattigdom, ikke bare kan gjennomføres under delt forvaltning, men også under direkte og indirekte forvaltning på innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon når det gjelder nødvendige tiltak på unionsplan.

Betraktning nr. 11) utgår.

- 12) Ved denne forordningen fastsettes en finansiell ramme for ESF+. Den spesifiserer tildelingen for ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning og tildelingen for tiltak som skal gjennomføres under direkte og indirekte forvaltning på innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon.
- 12a) Med sikte på å lette gjennomføringen av spesifikke og operative mål på innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon, bør ESF+ støtte aktiviteter knyttet til teknisk og administrativ bistand, for eksempel forberedende aktiviteter, overvåking, kontroll, revisjon og evaluering, mens

aktiviteter som kommunikasjon og formidling er en del av de tiltakene som er støtteberettigede på innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon.

- 13) ESF+ bør ha som mål å fremme sysselsetting gjennom aktive inngrep som muliggjør (re)integrering i arbeidsmarkedet, særlig for unge gjennom den styrkede ungdomsgarantien, og for langtidsledige, vanskeligstilte grupper på arbeidsmarkedet og dem som har havnet utenfor arbeidslivet, samt ved å fremme selvstendig virksomhet og samfunnsøkonomi. ESF+ bør ha som mål å forbedre måten arbeidsmarkedet fungerer på, ved å støtte modernisering av arbeidsmarkedsinstitusjoner, for eksempel offentlige arbeidsformidlinger, for å øke deres kapasitet til å yte intensivt målrettet rådgivning og veiledning under jobbsøking og overgangen til arbeidslivet, samt for å øke arbeidstakernes mobilitet. ESF+ bør fremme en kjønnsbalansert deltakelse på arbeidsmarkedet gjennom tiltak som har som mål å sikre, blant annet, like arbeidsvilkår, bedre balanse mellom arbeidsliv og privatliv og tilgang til barnepass, herunder førskoleundervisning og omsorg. ESF+ bør også ha som mål å fremme et sunt og veltilpasset arbeidsmiljø for å bekjempe helserisikoer i forbindelse med arbeidsformer som endrer seg, samt for å oppfylle behovene til den aldrende arbeidsstyrken.
- 14) ESF+ bør yte støtte for å forbedre kvaliteten, inkluderingen, effektiviteten og arbeidsmarkedsrelevansen til utdannings- og opplærings-systemene, herunder gjennom å fremme digital læring, validering av ikke-formell og uformell læring og faglig utvikling for lærere, for å gjøre det lettere å tilegne seg nøkkelkompetanser, særlig når det gjelder grunnleggende ferdigheter, herunder helsekunnskap, medie-kunnskap, entreprenørferdigheter, språkferdigheter, digitale ferdigheter og kompetanse med henblikk på en bærekraftig utvikling, som alle mennesker trenger for egen utfoldelse og utvikling, sysselsetting, sosial integrasjon og aktivt medborgerskap. ESF+ bør bidra til framgang innen utdanning og opplæring og i overgangen til arbeidslivet, støtte livslang læring og mulighet til sysselsetting for å kunne gjøre det lettere for alle å delta fullt ut i samfunnet, og bidra til konkurransevne, herunder gjennom sporing av ferdigutdannede, og til samfunnsmessig og økonomisk innovasjon ved å støtte skalerbare og bærekraftige initiativ på disse områdene tilpasset

ulike målgrupper, som for eksempel personer med funksjonsnedsettelse. Dette kan for eksempel oppnås gjennom nettbasert læring, arbeidsbasert opplæring, praksisopphold, vekselutdanningsystemer og lærlingplasser, livslang veiledning, forventninger om ferdigheter i nært samarbeid med bransjen, oppdatert opplæringsmaterieell og leveringsmetoder, prognoser for og sporing av ferdigutdannede, opplæring av lærere, validering av læringsutbytte og anerkjennelse av kvalifikasjoner og bransjebaserte sertifiseringer.

- 15) Støtte gjennom ESF+ bør anvendes til å fremme lik tilgang for alle, særlig for vanskeligstilte grupper, til ikke-segregert og inkluderende utdanning og opplæring av god kvalitet, fra førskoleundervisning og barnepass med særlig oppmerksomhet på barn med en sosioøkonomisk vanskeligstilt bakgrunn, gjennom allmennutdanning, yrkesrettet utdanning og opplæring, særlig lærlingplasser, og til et høyere nivå, samt voksenopplæring, blant annet gjennom idrett og kulturelle aktiviteter. ESF+ bør gi målrettet støtte til elever som trenger det, og redusere ulikheter i utdanningen, inkludert den digitale kløften, forhindre og redusere tidlig skolefravall, fremme utveksling mellom utdannings- og opplæringssektorene, styrke forbindelsene med ikke-formell og uformell læring og legge til rette for læringsmobilitet for alle samt tilgjengelighet for personer med funksjonsnedsettelse. Synergier med Erasmus-programmet, særlig for å lette vanskeligstilte elevers deltakelse i læringsmobilitet, bør støttes i denne sammenheng.
- 16) ESF+ bør fremme fleksible muligheter for oppgradering av ferdigheter og tilegning av nye og ulike ferdigheter for alle, særlig entreprenørferdigheter og digitale ferdigheter, og ferdigheter tilpasset viktige støtteteknologier samt ferdigheter tilpasset den grønne økonomien og industrielle økosystemer i samsvar med EUs industristrategi 10. I samsvar med dagsordenen for ferdigheter i Europa og rekommendasjon nr. 11 om ordninger for forbedring av ferdigheter bør ESF+ støtte fleksible ordninger, herunder tilgjengelig modulbasert opplæring som er kort og målrettet og fører fram til et diplom, med sikte på å gi mennesker ferdigheter tilpasset arbeidsmarkedets og industrielle økosystemers behov, overgangen til en grønn og digital hverdag, innovasjon og sosiale og økonomiske endringer, som letter omskolering og forbedring av ferdigheter

og mulighet til sysselsetting, overgangen til en ny karriere, geografisk mobilitet og mobilitet mellom sektorer, og særlig støtte personer med lav utdanning, personer med funksjonsnedsettelse og/eller voksne som er dårlig kvalifisert. ESF+ bør også legge til rette for å tilby integrert ferdighetsstøtte for enkeltpersoner, enten de er i arbeid, er arbeidsledige eller selvstendig næringsdrivende gjennom ordninger som for eksempel individuelle opplæringsplaner.

- 17) Synergier med Horisont Europa-programmet bør sikre at ESF+ kan integrere og oppjustere innovative kursplaner som støttes av Horisont Europa, for å utstyre mennesker med de ferdighetene og den kompetansen som er nødvendig med tanke på framtidens arbeidsmarked.
- 18) ESF+ bør støtte medlemsstatene i deres innsats for å bekjempe fattigdom med henblikk på å bryte den negative sosiale arven og fremme sosial integrasjon ved å sikre like muligheter for alle, redusere hindringer, bekjempe forskjellsbehandling og håndtere ulikheter på helseområdet. Dette innebærer mobilisering av et bredt spekter av politikk rettet mot de mest vanskeligstilte menneskene, uansett kjønn, seksuell legning, alder, religion eller tro, rase eller etnisk opprinnelse, særlig marginaliserte samfunnsgrupper som for eksempel romfolk, personer med funksjonsnedsettelse eller kroniske sykdommer, hjemløse, barn og eldre. ESF+ bør fremme aktiv integrering av mennesker som befinner seg langt vekk fra arbeidsmarkedet, for å sikre deres sosioøkonomiske integrasjon. ESF+ bør også brukes for å fremme rettidig og lik tilgang til økonomisk overkommelige og bærekraftige tjenester av høy kvalitet som fremmer tilgangen til bolig og klientsentrert omsorg som for eksempel helsetjenester og langtidspleie, særlig pleie i familien og i nærmiljøet. ESF+ bør også bidra til moderniseringen av systemer for sosial trygghet med særlig fokus på barn og vanskeligstilte grupper, og særlig med henblikk på å fremme tilgjengeligheten til systemene, også for personer med funksjonsnedsettelse.
- 19) ESF+ bør bidra til å bekjempe fattigdom ved å støtte nasjonale ordninger som har som formål å avhjelpe mangel på næringsmidler og materielle mangler og fremme sosial integrasjon for mennesker som er truet av fattigdom eller sosial utstøting, samt for de mest vanskeligstilte. Med henblikk på det overordnede målet om at minst 4 % av midlene fra ESF+-innsats-

området under delt forvaltning skal brukes for å støtte de mest vanskeligstilte på unionsplan, bør medlemsstatene tildele minst 3 % av sine nasjonale midler fra EFS+-innsatsområdet under delt forvaltning for å bekjempe de formentene for ekstrem fattigdom som har den største betydningen for sosial utstøting, som for eksempel hjemløshet, barnefattigdom og mangel på næringsmidler. Levering av næringsmidler og/eller elementær materiell bistand til de mest vanskeligstilte bør ikke erstatte eksisterende stønader som de mottar i henhold til nasjonale trygdeordninger eller nasjonal lovgivning. Som følge av handlingenes art og typen sluttmottakere er det nødvendig å anvende enklere støtteregler for å avhjelpe materielle mangler hos de mest vanskeligstilte.

20) På bakgrunn av det vedvarende behovet for større innsats i forbindelse med håndteringen av migrasjonsstrømmene i Unionen sett under ett, og for å sikre en sammenhengende, omfattende og konsekvent støtte med hensyn til solidaritet og ansvarsfordeling, bør det gjennom ESF+ ytes støtte for å fremme sosioøkonomisk integrering av tredjelandsborgere, herunder innvandrere, som kan omfatte initiativ på lokalt plan for å supplere de tiltakene som finansieres via Asyl- og migrasjonsfondet, Det europeiske fond for regionutvikling og andre EU-fond, som kan ha en positiv innvirkning på integreringen av tredjelandsborgere.

20a) Ettersom det er viktig med tilgang til helsetjenester, bør ESF+ sikre synergier og komplementariteter med helseprogrammet, og virkeområdet for ESF+ bør omfatte tilgang til helsetjenester for mennesker i sårbare situasjoner.

21) ESF+ bør støtte politiske reformer og systemreformer innen sysselsetting, sosial integrasjon, tilgang til helsetjenester for sårbare personer, langtidspleie, utdanning og opplæring som bidrar til bekjempelse av fattigdom. For å styrke tilpasningen til Det europeiske semester bør medlemsstatene tildele et passende beløp av sine midler fra ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning til gjennomføring av relevante landspesifikke rekommandasjoner i forbindelse med strukturelle utfordringer som bør håndteres ved hjelp av flerårige investeringer som hører innunder virkeområdet for ESF+, der det tas hensyn til den europeiske søyle for sosiale rettigheter, sosiale resultatavtaler og regionale særtrekk. Kommisjonen og medlemsstatene bør sikre sammen-

heng, samordning og komplementaritet mellom ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning og andre EU-fond, programmer og instrumenter, som for eksempel fondet for rettferdig overgang, Det europeiske fond for regionutvikling, helseprogrammet, gjenopprettings- og stabilitetsinnretningen, Det europeiske fond for tilpasning til globaliseringen, Det europeiske hav- og fiskerifond, Erasmus+, Asyl- og migrasjonsfondet, Horisont Europa, Det europeiske fond for utvikling av landdistriktene, programmet for et digitalt Europa, InvestEU, programmet Kreativt Europa, det europeiske solidaritetskorpset og instrumentet for teknisk støtte. Særlig bør Kommisjonen og medlemsstaten i alle faser av prosessen sikre en effektiv samordning for å sikre konsistens, sammenheng, komplementaritet og synergi mellom finansieringskildene, herunder teknisk bistand.

21a) Gjennom å støtte de spesifikke målene fastsatt i artikkel 4 nr. 1 i henhold til politisk mål nr. 4 om «Et mer sosialt Europa» vil ESF+ fortsette å bidra til territoriale og lokale utviklingsstrategier for å gjennomføre den europeiske søyle for sosiale rettigheter. Det vil støtte verktøyene fastsatt i artikkel [22] i forordningen om felles bestemmelser og således bidra til levering av politisk mål nr. 5 om «Et Europa nærmere innbyggerne», herunder gjennom tiltak for å redusere fattigdom og sosial integrasjon, idet det tas hensyn til særtrekkene til byområder, land- og kystdistrikter med henblikk på håndtering av sosioøkonomiske ulikheter i byer og distrikter.

22) For å sikre at den sosiale dimensjonen i Europa som fastsatt i den europeiske søyle for sosiale rettigheter styrkes på behørig vis, og at en minstetildeling øremerkes dem som trenger det mest, bør medlemsstatene tildele minst 25 % av sine nasjonale ESF+ midler fra ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning for å fremme sosial integrasjon.

22a) På bakgrunn av vedvarende høy barnefattigdom i Unionen og i henhold til prinsipp nr. 11 i den europeiske søyle for sosiale rettigheter, som fastslår at barn har krav på vern mot fattigdom, og at barn fra vanskeligstilte hjem har krav på særlige tiltak for å oppnå like muligheter, bør alle medlemsstater tildele et passende beløp av sine ESF+-midler under delt forvaltning til gjennomføring av [den forestående]

barnegarantien gjennom aktiviteter som bekjemper barnefattigdom i samsvar med de spesifikke målene til ESF+, som tillater at midler konsentreres om tiltak som direkte støtter lik tilgang til barnepass, undervisning, helsetjenester, en anstendig bolig og tilstrekkelig ernæring for barn. Medlemsstater som har en gjennomsnittlig andel av barn under 18 år som er truet av fattigdom eller sosial utstøting for perioden mellom 2017 og 2019, og som på grunnlag av data fra Eurostat ligger over Unionens gjennomsnitt for den perioden, bør tildele minst 5 % av sine midler fra ESF+ under delt forvaltning til ovennevnte aktiviteter. Handlinger som bidrar til dette kravet om tematisk konsentrasjon, bør medregnes i kravet om en tematisk konsentrasjon på 25 % for sosial integrasjon når de planlegges i henhold til de spesifikke målene i punkt vii)–x), med unntak av støtte til de mest vanskeligstilte.

- 23) For å legge til rette for en inkluderende økonomisk oppgang etter en større krise og støtte sysselsetting for unge i et endret arbeidsmarked og på bakgrunn av vedvarende høy arbeidsledighet og uvirksomhet blant unge i en rekke medlemsstater og regioner, må alle medlemsstater investere et passende beløp av sine ESF+-midler i tiltak som støtter sysselsetting og ferdigheter for unge, herunder ved å gjennomføre ungdomsgarantiordninger. Som følge av tiltak støttet av sysselsettingsinitiativet for unge i programplanleggingsperioden 2014–2020 rettet mot enkeltpersoner, samt erfaringer, bør medlemsstatene fortsette å fremme muligheter til reintegrering når det gjelder sysselsetting og utdanning av god kvalitet, og investere i tidlig forebygging og effektiv oppsøkende virksomhet ved å prioritere, dersom det er relevant, langtidsledige, dem som har havnet utenfor arbeidslivet, samt vanskeligstilte unge, blant annet gjennom ungdomsarbeid. Medlemsstatene bør også investere i tiltak som har til formål å lette overgangen fra skole til arbeid, samt sørge for tilstrekkelig kapasitet til arbeidsformidlingene slik at de kan skreddersy en helhetlig støtte og mer målrettede tilbud til unge. Ved at sysselsettingsinitiativet for unge integreres fullt og helt i ESF+, vil leveringen av målrettede sysselsettingstiltak for unge være mer effektiv og virkningsfull, og virkeområdet vil bli utvidet til å omfatte strukturelle tiltak og reformer og
- dermed sikre bedre samsvar mellom EUs finansieringsstøtte og gjennomføringen av den styrkede ungdomsgarantien. Oppgradering av ferdigheter og tilegnelse av nye og ulike ferdigheter skal hjelpe unge til å utnytte mulighetene i et økende antall sektorer og forbedre dem på et omskiftelig arbeidsliv, samtidig som de også utnytter de mulighetene som følger av overgangen til en digital og grønn hverdag og omformingen av de europeiske industrielle økosystemene. Derfor bør medlemsstater som har en andel av unge i alderen 15–29 år, som ikke er i arbeid, under utdanning eller opplæring i perioden 2017–2019, og som på grunnlag av data fra Eurostat ligger over Unionens gjennomsnitt for denne perioden, tildele minst 12,5 % av sine ESF+-midler under delt forvaltning til disse tiltakene.
- 24) Medlemsstatene bør sikre samordning og komplementaritet mellom de tiltakene som støttes gjennom disse midlene.
- 25) I samsvar med artikkel 349 i TEUV og artikkel 2 i protokoll nr. 6 til tiltredelsesakten av 1994 er de mest fjerntliggende regionene og de tynt befolkede regionene i nord berettiget til særlige tiltak i henhold til felles politikk og EU-programmer. Som følge av permanente begrensninger i disse regionene, for eksempel avfolkning, trenger de særskilt støtte.
- 26) En virkningsfull og effektiv gjennomføring av de tiltakene som støttes av ESF+, forutsetter god forvaltningsskikk og partnerskap mellom alle aktører på de relevante territoriale nivåene og de sosioøkonomiske aktørene, særlig partene i arbeidslivet og sivilsamfunnet. Det er derfor av avgjørende betydning at alle medlemsstater bør tildele et passende beløp av sine ESF+-midler under delt forvaltning for å sikre en meningsfull deltakelse fra partene i arbeidslivet og sivilsamfunnet når det gjelder gjennomføringen av ESF+ under delt forvaltning, herunder relevante organer som representerer sivilsamfunnet, som for eksempel miljøorganisasjoner, ikke-statlige organisasjoner og organer som har ansvar for å fremme sosial integrasjon, grunnleggende rettigheter, rettigheter for personer med funksjonsnedsettelse, likestilling mellom kvinner og menn og likebehandling. Medlemsstater med en landspecifikk rekommandasjon om kapasitetsbygging hos partene i arbeidslivet eller sivilsamfunnet bør tildele minst 0,25 % av midlene fra ESF+ for dette formålet som følge av de konkrete behovene de har på dette området.

- 27) Det er av avgjørende betydning at det ytes støtte til sosial innovasjon for at politikk skal reagere bedre på sosial forandring, og for å støtte innovative løsninger. Særlig er prøving og evaluering av innovative løsninger før de innføres i stor skala avgjørende for å forbedre politikkenes effektivitet, hvilket dermed gjør særskilt støtte fra ESF+ berettiget. Foretak med et sosialt formål kan spille en viktig rolle når de leverer sosial innovasjon og bidrar til økonomisk og sosial robusthet. Definisjonen av et foretak med et sosialt formål bør følge definisjonene i medlemsstatenes lovgivning innen samfunnsøkonomi samt Rådets konklusjoner av 7. desember 2015 om å fremme samfunnsøkonomi som en sentral drivkraft for økonomisk og sosial utvikling i Europa. Med sikte på å styrke gjensidig læring og utveksling av kunnskap og god praksis oppfordres medlemsstatene til å fortsette sitt tverrnasjonale samarbeid under delt forvaltning innen sysselsetting, utdanning og opplæring samt sosial integrasjon i tråd med de spesifikke målene til ESF+.
- 28) Medlemsstatene og Kommisjonen bør sikre at ESF+ bidrar til å fremme likestilling mellom kvinner og menn i samsvar med artikkel 8 i TEUV for å fremme likebehandling av og like muligheter for kvinner og menn på alle områder, herunder deltakelse på arbeidsmarkedet, arbeidsvilkår og karrieremuligheter. De bør også sikre at ESF+ fremmer like muligheter for alle, uten forskjellsbehandling, i samsvar med artikkel 10 i TEUV og fremmer integrasjon i samfunnet for personer med funksjonsnedsettelse på samme grunnlag som andre og bidrar til gjennomføring av De forente nasjoners konvensjon om rettighetene til personer med nedsatt funksjonsevne. ESF+ bør bidra til å fremme tilgjengelighet for personer med funksjonsnedsettelse med sikte på å forbedre integrasjon når det gjelder sysselsetting, utdanning og opplæring, og dermed gjøre det lettere for dem å være inkludert i alle livssfærer. Disse prinsippene bør tas i betraktning når det gjelder alle aspekter og alle faser i forbindelse med utarbeidingen, overvåkingen, gjennomføringen og evalueringen av programmer, på en rettidig og konsekvent måte samtidig som det sikres at konkrete tiltak treffes for å fremme likestilling mellom kvinner og menn samt like muligheter. ESF+ bør også fremme overgangen fra institusjonspleie til pleie i familien og i nærmiljøet, særlig for dem som opplever forskjellsbehandling på flere områder.
- ESF+ bør ikke støtte tiltak som bidrar til segregasjon eller sosial utstøting. I henhold til forordning (EU) nr. [den framtidige forordningen om felles bestemmelser] er det fastsatt regler for støtteberettigede kostnader på nasjonalt plan, med visse unntak, for hvilke det er nødvendig å fastsette særlige bestemmelser om det ESF+-innsatsområdet som gjennomføres under delt forvaltning.
- 28a) Alle handlinger bør velges ut og gjennomføres i henhold til Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter. Kommisjonen bør gjøre sitt ytterste for å sikre at klager blir vurdert i tide, herunder klager knyttet til krenkelse av pakten, og bør underrette klageren om resultatet av sin vurdering i henhold til kommisjonsmeldingen om unionsretten: «Better results through better application»³.
- 29) Med henblikk på å redusere den administrative byrden i forbindelse med innsamlingen av data bør rapporteringskravene være så enkle som mulig. Når slike data er tilgjengelige i registre, kan medlemsstatene tillate forvaltningsmyndigheter å samle inn data fra registre.
- 30) Når det gjelder behandlingen av personopplysninger innenfor rammen av denne forordningen, bør nasjonale dataansvarlige utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679. Verdighet og respekt for personvernet til sluttmottakere av handlinger i henhold til det spesifikke målet i punkt xi) bør garanteres. For å unngå stigmatisering bør de personene som mottar næringsmidler eller elementær materiell bistand, ikke være pålagt å identifisere seg når de mottar støtten, og når de deltar i undersøkelser om de mest vanskeligstilte personene som har dratt nytte av ESF+-programmet.
- 31) Et sosialt eksperiment er et småskalaprojekt som gjør det mulig å samle dokumentasjon om sosiale innovasjoners gjennomførbarhet. Det bør være mulig og oppmuntres til at ideer testes lokalt, og at ideer som kan gjennomføres, videreføres i større skala, dersom det er relevant, eller i andre sammenhenger i forskjellige regioner eller medlemsstater med økonomisk støtte fra ESF+ eller i kombinasjon med andre kilder.
- 32) ESF+ fastsetter bestemmelser om å oppnå fri bevegelighet for arbeidstakere på grunnlag

³ C/2016/8600, EUT C 18 av 19.1.2017, s. 10–20.

av likebehandling ved å sikre et nært samarbeid mellom medlemsstatenes offentlige arbeidsformidlinger, Kommisjonen og partene i arbeidslivet. Det europeiske nettverket for arbeidsformidlinger bør forbedre arbeidsmarkedene ved å legge til rette for mobilitet over landegrensene for arbeidstakere, særlig gjennom partnerskap over landegrensene og større gjennomsliktighet med hensyn til opplysninger om arbeidsmarkedene. Virkeområdet for ESF+ omfatter også utvikling og støtte av målrettede mobilitetsordninger med henblikk på å fylle ledige stillinger i tilfeller der det er konstatert mangler på arbeidsmarkedet.

- 33) Manglende tilgang til finansiering for svært små bedrifter, samfunnsøkonomi og foretak med et sosialt formål er en av de største hindringene for å etablere nye bedrifter, særlig blant dem som befinner seg lengst vekk fra arbeidsmarkedet. I henhold til innsatsområdet for EaSI fastsetter forordningen om ESF+ bestemmelser med henblikk på å skape et markedsøkosystem for å øke mengden av og tilgangen til finansiering for foretak med et sosialt formål, samt for å oppfylle behovene til dem som trenger det mest, og særlig arbeidsledige, kvinner og sårbare personer som ønsker å starte eller utvikle en svært liten bedrift. Dette målet vil også søkes nådd gjennom finansielle instrumenter og budsjettgaranti i henhold til InvestEU-fondets politikkområde for sosiale investeringer og ferdigheter. Foretak med et sosialt formål, som definert i nasjonal rett, bør anses som foretak med et sosialt formål i henhold til innsatsområdet for EaSI, uavhengig av deres rettslige status, så lenge de oppfyller definisjonen i denne forordningen.
- 34) Aktører på markedet for sosiale investeringer, herunder filantropiske aktører, kan spille en viktig rolle for å oppfylle flere av målene til ESF+ ettersom de tilbyr finansiering samt innovative og supplerende tilnærminger for å bekjempe sosial utstøting og fattigdom, redusere arbeidsledighet og bidra til FNs bærekraftsmål. Derfor bør filantropiske aktører som for eksempel stiftelser og donorer, dersom det er relevant, og så lenge de ikke har en politisk eller sosial agenda som er i konflikt med Unionens idealer, involveres i tiltak truffet av ESF+, særlig dem som er rettet mot utvikling av markedsøkosystemet for sosiale investeringer.

34a) Det er behov for veiledning med hensyn til utviklingen av sosiale infrastrukturer og tilknyttede tjenester, særlig for sosialboliger, barnepass og undervisning, helsetjenester og langtidspleie, herunder muligheter for å avhjelpe overgangen fra institusjonspleie til pleie i familien og i nærmiljøet og idet det tas hensyn til kravene til tilgjengelighet for personer med funksjonsnedsettelse.

[Betraktning nr. 35) til 45) utgår]

- 46) For å understreke betydningen av å håndtere klimaendringene i tråd med Unionens forpliktelser om å gjennomføre Paris-avtalen og oppfylle FNs bærekraftsmål vil denne forordningen bidra til å integrere klimatiltak i Unionens politikk og til å nå det overordnede målet om at 30 % av EUs budsjettutgifter skal støtte klimamål. Relevante tiltak vil bli identifisert i løpet av forberedelsen og gjennomføringen, og de vil bli vurdert på nytt i forbindelse med midtveisevalueringen.
- 47) I henhold til artikkel 94 i rådsbeslutning 2013/755/EU⁴ er personer og enheter som er etablert i oversjøiske land eller territorier (OLT), berettiget til finansiering i samsvar med reglene og målene for innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon, og eventuelle ordninger som gjelder for den medlemsstaten som de relevante OLT-ene hører inn under.
- 48) Tredjeland som er medlemmer av Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS), kan delta i unionsprogrammer innenfor rammen av samarbeidet som er etablert i henhold til EØS-avtalen, som muliggjør gjennomføring av programmene med hjemmel i en beslutning i henhold til avtalen. Det bør innføres en særlig bestemmelse i denne forordningen for å gi nødvendige rettigheter og tilgang til den ansvarlige anvisningsberettigede, Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse og Revisjonsretten, slik at de kan utøve sin myndighet fullt ut.
- 48a) Det er hensiktsmessig å fastsette hovedindikatorer for rapportering i henhold til innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon. Disse indikatorer bør være utdatabaserte, objektive, enkle å hente ut og stå i forhold til innsatsområdets andel av hele ESF+-programmet. De bør dekke de operative målene og finansieringsvirk-

⁴ Rådsbeslutning 2013/755/EU av 25. november 2013 om assosieringen av de oversjøiske land og territorier med Den europeiske union («assosieringsbeslutningen») (EUT L 344 av 19.12.2013, s. 1).

somheten i henhold til innsatsområdet, uten å kreve at det fastsettes tilsvarende mål.

49) I samsvar med finansforordningen, europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁵ og rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95⁶, rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁷ og rådsforordning (EU) 2017/1939⁸ skal Unionens økonomiske interesser beskyttes ved hjelp av forholdsmessige tiltak i samsvar med finansforordningen og andre gjeldende regler, herunder forebygging, avdekking, oppretting og undersøkelse av uregelmessigheter og bedrageri, inndrivelse av tapte, urettmessig utbetalte eller feilaktige anvendte midler og, dersom det er relevant, ileggelse av administrative sanksjoner. Særlig kan Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), i samsvar med forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96, utføre administrative undersøkelser, inkludert kontroller på stedet og inspeksjoner, med sikte på å fastslå om det har forekommet bedrageri, korrupsjon eller annen ulovlig virksomhet som påvirker Unionens økonomiske interesser. I samsvar med forordning (EU) 2017/1939 kan Den europeiske påtalemyndighet (EPPO) undersøke og rettsforfølge bedrageri i EU og andre straffbare handlinger som skader Unionens økonomiske interesser, som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/1371⁹. I samsvar med finansforordningen skal personer eller enheter som mottar midler fra Unionen, fullt ut samarbeide for å beskytte Unionens økonomiske interesser, gi nødvendige

rettigheter og tilgang for Kommisjonen, Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), Den europeiske påtalemyndighet (EPPO) og Revisjonsretten og sikre at eventuelle tredjeparter som deltar i gjennomføringen av unionsmidler, gir tilsvarende rettigheter.

50) Horisontale finansielle regler vedtatt av Europaparlamentet og Rådet på grunnlag av artikkel 322 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte får anvendelse på denne forordningen. Disse reglene er fastsatt i finansforordningen og fastsetter særlig framgangsmåten for å utarbeide og gjennomføre budsjettet gjennom tilskudd, anskaffelser, premier og indirekte gjennomføring, og sørger for kontroll av økonomiske aktørers ansvar. Regler vedtatt med hjemmel i artikkel 322 i TEUV omfatter også en generell ordning med betingethet for å beskytte Unionens budsjett.

51) Ettersom målene for denne forordningen, som er å øke effektiviteten på arbeidsmarkedene og fremme lik tilgang til sysselsetting av god kvalitet, forbedre tilgangen og kvaliteten på utdanning og opplæring, fremme sosial integrasjon og bidra til bekjempelse av fattigdom samt tiltak på innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, men bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i den nevnte artikkelen går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

52) For å endre visse ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordningen bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte delegeres til Kommisjonen med hensyn til endring og utfylling av vedleggene om indikatorer. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming av 13. april 2016. For å sikre lik deltakelse i utarbeidingen av delegerte rettsakter skal Europaparlamentet og Rådet motta alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes sakkyndige, og deres sakkyndige skal ha systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som deltar i utarbeidingen av delegerte rettsakter.

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 av 11. september 2013 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 og rådsforordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 av 18.9.2013, s. 1).

⁶ Rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 av 18. desember 1995 om beskyttelse av De europeiske fellesskaps økonomiske interesser (EFT L 312 av 23.12.1995, s. 1).

⁷ Rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommisjonen for å verne De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter (EFT L 292 av 15.11.1996, s. 2).

⁸ Rådsforordning (EU) 2017/1939 av 12. oktober 2017 om gjennomføring av styrket samarbeid om opprettelse av Den europeiske påtalemyndighet («EPPO») (EUT L 283 av 31.10.2017, s. 1).

⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/1371 av 5. juli 2017 om strafferettslig bekjempelse av bedrageri mot Unionens økonomiske interesser (EUT L 198 av 28.7.2017, s. 29).

- 53) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføring av denne forordningen bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Gjennomføringsmyndigheten i forbindelse med modellen for den strukturerte undersøkelsen av sluttmottakere bør utøves i samsvar med rådgivningsprosedyren i artikkel 4 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011¹⁰ på grunn av karakteren av denne modellen.
- 54) For å kunne reagere raskt på ekstraordinære og uvanlige omstendigheter nevnt i stabilitets- og vekstpakten som kan oppstå i programplanleggingsperioden, bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å vedta midlertidige tiltak for å legge til rette for bruken av støtte fra ESF+ som en reaksjon på slike omstendigheter, med en frist på høyst 18 måneder. Kommisjonen bør vedta de tiltakene som er mest hensiktsmessige på grunnlag av de ekstraordinære og uvanlige omstendighetene som en medlemsstat står overfor, samtidig som målene for fondet ivaretas, men dette bør ikke omfatte endringer av kravene til tematisk konsentrasjon. Videre bør gjennomføringsmyndigheten i forbindelse med de midlertidige tiltakene for bruken av midlene som en reaksjon på ekstraordinære og uvanlige omstendigheter vedtas uten komitéprosedyrer, gitt at anvendelsesområdet bestemmes av stabilitets- og vekstpakten og begrenses til de tiltakene som er fastsatt i denne forordningen. Kommisjonen bør også overvåke gjennomføringen og vurdere om tiltakene er hensiktsmessige. Dersom Kommisjonen anser det som nødvendig å endre forordningen på grunn av de ekstraordinære og uvanlige omstendighetene, bør omfanget av endringen ikke omfatte de kravene til en tematisk konsentrasjon som er knyttet til sysselsetting for unge eller støtte til de mest vanskeligstilte. Dette skyldes at disse gruppene ofte er mest negativt påvirket av slike krisesituasjoner, og det er derfor nødvendig å sikre at disse målgruppene fortsatt får tilstrekkelig støtte.
- 55) I forbindelse med forvaltningen av ESF+ bør Kommisjonen bistås av komiteen fastsatt i artikkel 163 i TEUV. For at ESF+-komiteen skal kunne ha alle nødvendig opplysninger til rådighet og motta et bredt spekter av synspunkter fra berørte parter, bør ESF+-komiteen kunne invitere representanter uten stemmerett, forutsatt at dagsordenen krever deltakelse fra dem, herunder representanter for Den europeiske investeringsbank og Det europeiske investeringsfond samt relevante organisasjoner i sivilsamfunnet.
- 56) For å sikre at særtrekkene til hvert innsatsområde for ESF+ fortsatt blir behandlet, bør ESF+-komiteen opprette arbeidsgrupper for hvert av innsatsområdene. ESF+-komiteen bør bestemme sammensetningen av gruppen og deres arbeidsoppgaver. Arbeidsgruppene bør ha mulighet til å invitere representanter for sivilsamfunnet samt andre berørte parter til sine møter. Arbeidsgruppene sine oppgaver kan omfatte å sikre samordning og samarbeid mellom myndighetene i medlemsstaten og Kommisjonen om gjennomføring av ESF+, herunder samråd om arbeidsprogrammet for innsatsområdet for EaSI, overvåke gjennomføringen av hvert innsatsområde, utveksle erfaringer og god praksis innen og på tvers av innsatsområdene samt fremme potensielle synergier med andre unionsprogrammer.
- 57) For å sikre større åpenhet om gjennomføringen av ESF+-forordningen bør Kommisjonen opprette nødvendige forbindelser med relevante politiske komiteer som er aktive på sosial- og sysselsettingsområdet, som for eksempel Sysselsettingsutvalget, Komiteen for sosial trygghet eller Den rådgivende komité for helse og sikkerhet på arbeidsplassen.
- 58) I samsvar med artikkel 193 nr. 2 i forordning (EU, Euratom) nr. 2018/1046 kan det gis tilskudd for et tiltak som allerede er påbegynt, forutsatt at søkeren kan godtgjøre behovet for å iverksette tiltaket før tilskuddsavtalen ble undertegnet. Kostnader som har påløpt før inngivelse av søknaden om tilskudd, er imidlertid ikke støtteberettigede, unntatt i behørig begrunnede unntakstilfeller. For å unngå brudd i Unionens støtte som kan skade Unionens interesser, bør det i finansieringsbeslutningen i et begrenset tidsrom ved begynnelsen av den flerårige finansielle rammen for 2021–2027, og bare i behørig begrunnede tilfeller, være mulig å tilkjenne aktiviteter og kostnader fra begynnelsen av regnskapsåret 2021 støtteberettigelse, selv om de ble gjennomført og kostnadene påløp før søknaden om tilskudd ble inngitt.
- 59) For å sikre kontinuitet med hensyn til støtten på det relevante politikkområdet og muliggjøre gjennomføringen ved begynnelsen av den flerårige finansielle rammen for 2021–

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

2027 får denne forordningen anvendelse fra begynnelsen av regnskapsåret 2021 for innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Del I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Formål

Ved denne forordningen opprettes Det europeiske sosialfond pluss (ESF+). ESF+ omfatter to innsatsområder: Innsatsområdet under delt forvaltning og innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon.

Denne forordningen fastsetter målene for ESF+, budsjettet for perioden 2021–2027, gjennomføringsmetoder, former for unionsfinansiering og regler for å gi slik finansiering.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I denne forordningen menes med

- 1) «oppfølgingstiltak» tiltak som tilbys i tillegg til distribusjonen av næringsmidler og/eller elementær materiell bistand med sikte på å håndtere sosial utstøting og bidra til å bekjempe fattigdom, for eksempel ved henvisning til og tilbud om sosial- og helsetjenester, herunder psykologisk støtte, formidling av relevante opplysninger om offentlige tjenester eller råd om håndtering av husholdningsbudsjett,
- 2) «assosiert land» et tredjeland som er part i en avtale med Unionen som gjør at det kan delta i ESF+ sitt innsatsområde sysselsetting og sosial innovasjon i samsvar med artikkel 30,
- 3) «elementær materiell bistand» varer som oppfyller en persons grunnleggende behov for å kunne leve et verdig liv, for eksempel bekledning, hygieneartikler, herunder hygieneartikler for kvinner, samt skolemateriell,
- 4) «blandingsoperasjon» tiltak som støttes gjennom unionsbudsjettet, blant annet innenfor rammen av en plattform for blandet finansiering i henhold til artikkel 2 nr. 6 i finansforordningen, med en kombinasjon av former for støtte som ikke skal tilbakebetales, og/eller finansielle instrumenter fra

Unionens budsjett med tilbakebetalingspliktige former for støtte fra utviklingsinstitusjoner eller andre offentlige finansinstitusjoner samt fra kommersielle finansinstitusjoner og investorer,

- 5) «felles umiddelbare resultatindikatorer» felles resultatindikatorer som måler virkninger i løpet av fire uker fra den dagen da deltakeren forlater operasjonen (uttredelsesdato),
 - 6) «felles langsiktige resultatindikatorer» felles resultatindikatorer som måler virkninger seks måneder etter at en deltaker har forlatt operasjonen,
 - 7) «kostnader i forbindelse med innkjøp av næringsmidler og/eller elementær materiell bistand» faktiske kostnader i forbindelse med støttemottakerens innkjøp av næringsmidler og/eller elementær materiell bistand og ikke begrenset til prisen på næringsmidlene og/eller den elementære materielle bistanden,
 - 7a) «partnerskap over landegrensene» strukturer for samarbeid mellom offentlige arbeidsformidlinger, sivilsamfunnet eller partene i arbeidslivet i minst to medlemsstater,
 - 8) «sluttmottaker» den eller de mest vanskeligstilte personene som mottar støtte som fastsatt i artikkel 4 nr. 1 punkt xi),
- [nr. 9) utgår]*
- 10) «rettssubjekt» en fysisk eller juridisk person som er opprettet og anerkjent i henhold til nasjonal rett, unionsretten eller folkeretten, som har status som juridisk person og kan utøve rettigheter og pålegges forpliktelser i eget navn, eller en enhet som ikke er en juridisk person i henhold til artikkel 197 nr. 2 bokstav c) i finansforordningen,
 - 11) «mikrofinansiering» mikrofinansiering omfatter garantier, mikrokreditt, egenkapital og egenkapitallignende midler, kombinert med ledsagende bedriftsutviklingstjenester, for eksempel i form av individuell rådgivning, opplæring og veiledning, som utvides til også å omfatte personer og svært små bedrifter som opplever vanskeligheter med å få tilgang til kreditt til yrkesvirksomhet og/eller inntektsskapende aktiviteter,
 - 12) «svært liten bedrift» en bedrift med under ti ansatte og en årlig omsetning eller samlet balanse på under 2 000 000 euro,
 - 13) «de mest vanskeligstilte personene» fysiske personer, det vil si enkeltpersoner,

- familier, husholdninger eller sammenslutninger av slike personer, herunder barn i en sårbar situasjon og hjemløse, hvis behov for bistand er blitt fastslått i samsvar med objektive kriterier fastsatt av nasjonale vedkommende myndigheter i samråd med berørte parter, idet de unngår interessekonflikter, og som er godkjent av disse nasjonale vedkommende myndighetene, og som kan omfatte elementer som gjør det mulig å fokusere på de mest vanskeligstilte personene i bestemte geografiske områder,
- 14) «referanseverdi» en verdi for å fastsette mål for felles og programspesifikke resultatindikatorer som er basert på eksisterende eller tidligere lignende intervensjoner,
- 15) «foretak med et sosial formål» et foretak, uansett juridisk form, herunder foretak med et sosialøkonomisk formål, eller en fysisk person som
- i samsvar med sine vedtekter, statutter eller andre rettslige dokumenter som kan medføre ansvar i henhold til reglene i den medlemsstaten der det befinner seg, har som sitt primære sosiale formål å oppnå målbare, positive sosiale virkninger, som kan omfatte miljøvirkninger, istedenfor å skape fortjeneste til andre formål, og som leverer tjenester eller varer som gir et sosial utbytte, og/eller bruker metoder for å produsere varer eller tjenester som er et uttrykk for et sosialt formål,
 - først og fremst bruker sitt utbytte til å oppfylle sitt primære sosiale formål og har forhåndsfastsatte framgangsmåter og regler for all utdeling av overskudd for å sikre at en slik utdeling ikke undergraver det primære sosiale formålet,
 - drives i entreprenørånd, på en ansvarlig, deltakende og gjennomsiiktig måte, særlig ved å trekke inn arbeidstakere, kunder og berørte parter som berøres av dets forretningsvirksomhet,
- 16) «sosial innovasjon» innovasjon som er sosial i både formål og midler, særlig i forbindelse med utvikling og gjennomføring av nye ideer (varer, tjenester, praksis og modeller), og som samtidig oppfyller sosiale behov og skaper nye sosiale forbindelser eller samarbeid mellom offentlige organisasjoner, sivilsamfunnet og/eller private organisasjoner, og som dermed er nyttig for samfunnet og styrker dets handlingsevne,
- 17) «sosiale eksperimenter» politiske tiltak som tilbyr en nyskapende reaksjon på sosiale behov, gjennomført i liten skala og på vilkår som gjør det mulig å måle virkningen av dem før de gjentas i andre sammenhenger, herunder geografiske og sektorielle, eller i større skala dersom resultatene er overbevisende.
- 18) «nøkkelkompetanser» den kunnskapen, de ferdighetene og den kompetansen som alle mennesker trenger, i alle stadier av livet, for egen utfoldelse og utvikling, sysselsetting, sosial integrasjon og aktivt medborgerskap. Nøkkelkompetansene er som følger: Lese- og skriveferdigheter, flerspråklig kompetanse, matematikk, naturvitenskap, teknologi og ingeniørvirksomhet, digitale ferdigheter, mediekunnskap, personlig kompetanse, sosial kompetanse og læringskompetanse, borgerånd, entreprenørskap, samt (inter)kulturell bevissthet, uttrykksevne og kritisk tenkning,
- 19) «tredjeland» et land som ikke er en medlemsstat i Den europeiske union,
- 19a) «vanskeligstilte grupper» mennesker i en sårbar sosioøkonomisk situasjon, herunder mennesker som opplever eller er truet av fattigdom, sosial utstøting eller forskjellsbehandling på flere områder.
- 19b) «livslang læring» læring i alle sine former (formell, ikke-formell og uformell læring) som finner sted gjennom livet, og som fører til bedre eller oppdatert kunnskap, ferdigheter, kompetanse og holdninger eller deltakelse i samfunnslivet i et personlig, samfunnsmessig, kulturelt, sosialt og/eller yrkesmessig perspektiv, herunder tilbud om rådgivnings- og veiledningstjenester. Dette omfatter førskoleundervisning og omsorg, allmennutdanning, yrkesrettet utdanning og opplæring, høyere utdanning, voksenopplæring, ungdomsarbeid og andre læringssammenhenger utenfor formell utdanning og opplæring og fremmer vanligvis sektorielt samarbeid og fleksible utdanningsløp,
- 20) «tredjelandsborger» enhver person som ikke er unionsborger i henhold til artikkel 20 nr. 1 i TEUV. Henvisning til tredjelandsborgere skal anses å omfatte statsløse og personer med uavklart statsborgerskap.
2. Definisjonene i artikkel [2] i [den framtidige forordningen om felles bestemmelser] får

også anvendelse på ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning.

Artikkel 3

Generelle mål og gjennomføringsmetoder

ESF+ har som formål å støtte medlemsstatene og regionene i å oppnå et høyt nivå med hensyn til sysselsetting, rettferdig sosial trygghet samt en kompetent og robust arbeidsstyrke som er rustet for framtidens arbeidsmarked, samt inkluderende og utjevne samfunn som streber etter å bekjempe fattigdom i samsvar med prinsippene i den europeiske søyle for sosiale rettigheter, som ble proklamert av Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen 17. november 2017.

ESF+ skal støtte, supplere og tilføre verdi til medlemsstatenes politikk for å sikre like muligheter, lik tilgang til arbeidsmarkedet, rettferdige arbeidsvilkår av god kvalitet, sosial trygghet og integrasjon som særlig fokuserer på inkluderende utdanning og opplæring av god kvalitet, livslang læring, investering i barn og unge og tilgang til elementære tjenester.

Den skal gjennomføres

- a) under delt forvaltning når det gjelder den delen av bistanden som svarer til de spesifikke målene angitt i artikkel 4 nr. 1 («ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning»), og
- b) under direkte og indirekte forvaltning når det gjelder den delen av bistanden som svarer til målene angitt i artikkel 4 nr. 1 og artikkel 23 («innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon»).

Artikkel 4

Spesifikke mål

1. ESF+ skal støtte følgende spesifikke mål på politikkområdene sysselsetting og arbeidstakermobilitet, utdanning, sosial integrasjon, herunder bidra til bekjempelse av fattigdom, og derigjennom også til det politiske målet om «Et mer sosialt og inkluderende Europa – gjennomføring av den europeiske søyle for sosiale rettigheter» fastsatt i artikkel [4] i [forordningen om felles bestemmelser]:
 - i) Forbedre tilgangen til sysselsettings- og aktiveringstiltak for alle jobbsøkere, i særdeleshet for unge, særlig ved gjennomføringen av ungdomsgarantien, for langtidsledige og vanskeligstilte grupper på arbeidsmarkedet, og for dem som har havnet utenfor arbeidslivet, samt fremme selvstendig virksomhet og samfunnsøkonomien.

- ii) Modernisere arbeidsmarkedsinstitusjonene og tjenester for å vurdere og forutse behov for ferdigheter og sikre rettidig og skreddersydd bistand og støtte til matching, overganger og mobilitet.
- iii) Fremme en kjønnsbalansert deltakelse på arbeidsmarkedet, like arbeidsvilkår og en bedre balanse mellom arbeidsliv og privatliv, herunder barnepass til en overkommelig pris og omsorg for pleietrengende personer.
 - (iii bis) Fremme arbeidstakeres, bedrifters og entreprenørers tilpasning til endringer, en aktiv og sunn aldring samt et sunt og veltilpasset arbeidsmiljø som håndterer helserisikoer.
- iv) Forbedre kvaliteten, inkluderingen, effektiviteten og arbeidsmarkedsrelevansen til utdannings- og opplæringssystemer, herunder gjennom validering av ikke-formell og uformell læring, for å tilegne seg nøkkelkompetanse, herunder entreprenørferdigheter og digitale ferdigheter, og ved å fremme innføringen av vekselutdanningsystemer og lærlingplasser.
- v) Fremme lik tilgang til og fullføring av en god og inkluderende utdanning og opplæring, særlig for vanskeligstilte grupper, fra førskoleundervisning og barnepass gjennom allmennutdanning, yrkesrettet utdanning og opplæring, og til et høyere nivå, samt voksenopplæring, herunder ved å legge til rette for læringsmobilitet for alle samt tilgjengelighet for personer med funksjonsnedsettelse.
- vi) Fremme livslang læring, særlig mulighetene til forbedring av ferdigheter og omskolering for alle, idet det tas hensyn til entreprenørferdigheter og digitale ferdigheter, bedre forutse endringer og nye krav til ferdigheter som følge av arbeidsmarkedets behov, legge til rette for overgangen til en ny karriere samt fremme yrkesmessig mobilitet.
- vii) Fremme aktiv integrering med sikte på å fremme like muligheter, likebehandling og aktiv deltakelse samt forbedre muligheten til sysselsetting, særlig for vanskeligstilte grupper.
- viii) Fremme sosioøkonomisk integrering av tredjelandborgere, herunder innvandrere.
 - viiia) Fremme sosioøkonomisk integrering av marginaliserte samfunnsgrupper, som for eksempel romfolk.

- ix) Forbedre lik og rettidig tilgang til bærekraftige og økonomisk overkommelige tjenester av god kvalitet, herunder tjenester som fremmer tilgangen til bolig og klientsentrert omsorg samt helsetjenester; modernisere systemer for sosial trygghet, herunder fremme tilgangen til sosial trygghet, med særlig fokus på barn og vanskeligstilte grupper; forbedre tilgjengelighet, herunder for personer med funksjonsnedsettelse, effektivitet og robusthet for helsetjenester og tjenester innen langtidspleie.
 - x) Fremme sosial integrasjon for mennesker som er truet av fattigdom eller sosial utstøting, herunder de mest vanskeligstilte og barn.
 - xi) Avhjelpe materielle mangler gjennom støtte til næringsmidler og/eller elementær materiell bistand til de mest vanskeligstilte, herunder barn, og fremme oppfølgingstiltak som støtter deres sosiale integrasjon.
2. Gjennom de tiltakene som gjennomføres på ESF+innsatsområdet under delt forvaltning for å oppfylle de spesifikke målene nevnt i nr. 1, skal ESF+ bidra til de andre politiske målene oppført i artikkel [4] i [den framtidige forordningen om felles bestemmelser], særlig de målene som er knyttet til følgende:
1. Et smartere Europa gjennom utvikling av ferdigheter for smart spesialisering, ferdigheter for viktige teknologier, industriell strukturendring, sektorielt samarbeid om ferdigheter og entreprenørskap, opplæring av forskere, nettverksarbeid og partnerskap mellom institusjoner for høyere utdanning, yrkesrettet utdanning og opplæring, forskningssentre og teknologiske sentre og bedrifter og klynger, støtte til svært små, små og mellomstore bedrifter og samfunnsøkonomien.
 2. Et grønnere og karbonfattig Europa gjennom den forbedringen av utdanningssystemene som er nødvendig for å tilpasse ferdigheter og kvalifikasjoner, omskolering for alle, herunder arbeidsstyrken, og etablering av nye arbeidsplasser i sektorer knyttet til miljø, klima og energi, sirkulær økonomi og bioøkonomi.
 3. Når det i tillegg er strengt nødvendig som et midlertidig tiltak for å reagere på ekstraordinære eller uvanlige omstendigheter nevnt i artikkel 15a i [forordningen om felles bestemmelser], og begrenset til en varighet på 18 måneder, støtter ESF+ følgende:

- i) Finansiering av ordninger for korttidsarbeid uten krav om at de skal kombineres med aktive tiltak.
- ii) Tilgang til helsetjenester, herunder for mennesker som ikke befinner seg i en umiddelbar, sosioøkonomisk sårbar situasjon.

Når Kommisjonen på anmodning fra de berørte medlemsstatene kan fastslå at kravene fastsatt i første ledd er oppfylt, skal den vedta en gjennomføringsbeslutning som spesifiserer det tidsrommet som den midlertidige tilleggsstøtten fra ESF+ er godkjent for.

Kommisjonen skal overvåke gjennomføringen av dette nummeret og vurdere hvorvidt den midlertidige tilleggsstøtten fra ESF+ er tilstrekkelig for å forenkle bruken av fondet som en reaksjon på de ekstraordinære og uvanlige omstendighetene. På grunnlag av sin vurdering skal Kommisjonen, dersom det anses som hensiktsmessig, komme med forslag til endringer av denne forordningen, herunder av kravene til den tematiske konsentrasjonen i artikkel 7, unntatt kravet til den tematiske konsentrasjonen angitt i artikkel 7 nr. 4 og 5.

Artikkel 5

Budsjett

1. Den samlede finansielle rammen for ESF+ for perioden 2021–2027 skal være på 87 995 063 417 euro i 2018-priser.
2. Den delen av den finansielle rammen for ESF+innsatsområdet under delt forvaltning som er knyttet til målet om investeringer i sysselsetting og vekst skal være på 87 319 331 843 euro i 2018-priser, hvorav 175 000 000 euro skal tildeles tverrnasjonalt samarbeid til støtte for innovative løsninger som nevnt i artikkel 23 bokstav i) og 472 980 447 euro som ytterligere finansiering til de mest fjerntliggende regionene som er utpekt i artikkel 349 i TEUV, og de NUTS-2-regionene som oppfyller kriteriene fastsatt i artikkel 2 i protokoll nr. 6 til tiltredelsesakten av 1994.
3. Den finansielle rammen for innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon for perioden 2021–2027 skal være på 675 731 573 euro i 2018-priser.

[nr. 4 utgår]

5. Beløpet nevnt i nr. 3 kan også benyttes til teknisk og administrativ bistand i forbindelse med gjennomføringen av innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon, for eksempel til forberedende aktiviteter, overvåking, kontroll,

revisjon og evaluering, herunder til foretakets informasjonsteknologisystemer.

Artikkel 6

Likestilling mellom kvinner og menn, like muligheter og likebehandling

Medlemsstatene og Kommisjonen skal støtte spesifikke målrettede tiltak for å fremme prinsippene nevnt i artikkel 6a nr. 2 og 3 i forordningen om felles bestemmelser og artikkel 29a i denne forordningen i henhold til et hvilket som helst av målene til ESF+. Disse tiltakene kan omfatte tiltak for å sikre tilgjengelighet for personer med funksjonsnedsettelse, herunder med hensyn til IKT, og fremme overgangen fra institusjonspleie til pleie i familien og i nærmiljøet.

Gjennom ESF+ skal medlemsstatene og Kommisjonen også ta sikte på å øke kvinners deltakelse i sysselsetting samt bedre balansen mellom arbeidsliv og privatliv, bekjempe feminisering av fattigdom og kjønnsdiskriminering på arbeidsmarkedet og med hensyn til utdanning og opplæring.

DEL II

Gjennomføring av ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning

Kapittel I

Felles bestemmelser om programplanlegging

Artikkel 7

Sammenheng og tematisk konsentrasjon

1. Medlemsstatene skal konsentrere ESF+-midlene under delt forvaltning om intervensjoner som har til formål å møte de utfordringene som er identifisert i Det europeiske semester, herunder i sine nasjonale reformprogrammer, samt i de relevante landspesifikke rekommandasjonene vedtatt i samsvar med artikkel 121 nr. 2 i TEUV og artikkel 148 nr. 4 i TEUV, og ta hensyn til prinsippene og rettighetene fastsatt i den europeiske søyle for sosiale rettigheter og de nasjonale og regionale strategiene som er relevante for ESF+-målene, og dermed bidra til Unionens mål som er fastsatt i artikkel 174 i TEUV.

Medlemsstatene og, dersom det er relevant, Kommisjonen skal skape synergier og sikre samordning, komplementaritet og sammenheng mellom ESF+ og andre EU-fond, -programmer og -instrumenter, både i planleggingsfasen og under gjennomføringen. Medlemsstatene og, dersom det er hensiktsmessig,

Kommisjonen skal optimere ordninger for samordning for å unngå dobbeltarbeid og sikre et tett samarbeid mellom de ansvarlige for gjennomføringen med hensyn til levering av sammenhengende og strømlinjeformede støttetiltak.

2. Medlemsstatene skal tildele et passende beløp av sine ESF+-midler under delt forvaltning for å møte utfordringer identifisert i relevante landspesifikke rekommandasjoner vedtatt i samsvar med artikkel 121 nr. 2 i TEUV og artikkel 148 nr. 4 i TEUV og i Det europeiske semester som hører inn under virkeområdet for ESF+, som fastsatt i artikkel 4.
3. Medlemsstatene skal tildele minst 25 % av sine ESF+-midler under delt forvaltning til de spesifikke målene for politikkområdet for sosial inkludering som er angitt i artikkel 4 nr. 1 punkt vii)–x), herunder fremme sosioøkonomisk integrering av tredjelandsborgere.

3a. Medlemsstatene skal tildele et passende beløp av ESF+-midler under delt forvaltning til gjennomføring av [den forestående] barnegarantien gjennom målrettede tiltak og strukturelle reformer for å bekjempe barnefattigdom i henhold til de spesifikke målene fastsatt i artikkel 4 nr. 1 punkt v) og vii)–x).

Medlemsstater som har en gjennomsnittlig andel av barn under 18 år som er truet av fattigdom eller sosial utstøting for perioden mellom 2017 og 2019, og som på grunnlag av data fra Eurostat ligger over Unions gjennomsnitt for denne perioden, skal tildele minst 5 % av sine ESF+-midler under delt forvaltning til støtte for målrettede tiltak og strukturelle reformer som fastsatt i første ledd.

4. Medlemsstater skal tildele minst 3 % av sine ESF+-midler under delt forvaltning til støtte for de mest vanskeligstilte i henhold til det spesifikke målet fastsatt i artikkel 4 nr. 1 punkt xi) og/eller, i behørig begrunnede tilfeller, i artikkel 4 nr. 1 punkt x).

Midlene skal ikke tas i betraktning for å verifisere overholdelse av minstetildelingene fastsatt i nr. 3 og 3a.

5. Medlemsstatene skal tildele et passende beløp av sine ESF+-midler under delt forvaltning til målrettede tiltak og strukturelle reformer for å støtte sysselsetting for unge, yrkesrettet utdanning og opplæring, særlig lærlingplasser, og overgangen fra skole til arbeid, reintegreringsforløpet på utdannings- og opplæringsområdet og «second chance»-utdanningstilbud, særlig i forbindelse med gjennomføringen av ungdomsgarantiordninger.

Medlemsstater som har en gjennomsnittlig andel av unge i alderen 15–29 år, som ikke er i arbeid, under utdanning eller opplæring i perioden 2017–2019, og som på grunnlag av data fra Eurostat ligger over Unionens gjennomsnitt for denne perioden, skal tildele minst 12,5 % av sine ESF+-midler under delt forvaltning for årene 2021–2027 til støtte for de målrettede tiltakene og de strukturelle reformene fastsatt i første ledd.

De mest fjerntliggende regionene som oppfyller vilkårene fastsatt i andre ledd, skal tildele minst 12,5 % av ESF+-midlene under delt forvaltning i sine programmer til de målrettede tiltakene som er fastsatt i første ledd. Det skal tas hensyn til denne tildelingen for å kontrollere at minimumsandelen på nasjonalt plan som fastsatt i andre ledd, eventuelt overholdes.

Når slike tiltak gjennomføres, skal medlemsstatene prioritere dem som har havnet utenfor arbeidslivet og langtidsledige unge og iverksette målrettede oppsøkende tiltak.

6. Nr. 2–5 får ikke anvendelse på de spesifikke supplerende midlene som mottas av de mest fjerntliggende regionene, og av de NUTS-2-regionene som oppfyller kriteriene fastsatt i artikkel 2 i protokoll nr. 6 til tiltredelsesakten av 1994.
7. Nr. 1–5 får ikke anvendelse på teknisk bistand.

Artikkel 7a

Overholdelse av Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter

1. Alle handlinger bør velges ut og gjennomføres i henhold til Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter i samsvar med relevante bestemmelser i forordningen om felles bestemmelser.
2. I samsvar med [artikkel 63 nr. 6 i forordningen om felles bestemmelser] skal medlemsstater sikre en effektiv undersøkelse av klagen. Dette berører ikke borgernes og berørte parter mulighet til å rette klager til Kommisjonen, herunder med hensyn til krenkelse av pakten.
3. Når Kommisjonen fastslår at det har funnet sted en krenkelse av pakten, skal Kommisjonen ta hensyn til alvorlighetsgraden av krenkelsen som en del av grunnlaget for å fastsette korrigerende tiltak som får anvendelse i henhold til de relevante bestemmelsene i forordningen om felles bestemmelser.

Artikkel 8

Partnerskap

1. Hver medlemsstat skal sikre en meningsfull deltakelse for partene i arbeidslivet og organisasjoner i sivilsamfunnet i forbindelse med levering av en politikk for sysselsetting, utdanning og sosial inkludering støttet av ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning.
2. Medlemsstatene skal tildele et passende beløp av ESF+-midler under delt forvaltning i hvert program til kapasitetsbygging hos partene i arbeidslivet og sivilsamfunnets organisasjoner, herunder i form av opplæring, nettverkstiltak og styrking av den sosiale dialogen, og til aktiviteter som gjennomføres i fellesskap av partene i arbeidslivet.

Når kapasitetsbygging hos partene i arbeidslivet og organisasjoner i sivilsamfunnet er identifisert av relevant landspesifikk rekommandasjon vedtatt i samsvar med artikkel 121 nr. 2 i TEUV og artikkel 148 nr. 4 i TEUV, skal den berørte medlemsstaten tildele et passende beløp på minst 0,25 % av ESF+-midler til dette formålet.

Artikkel 9

Støtte til de mest vanskeligstilte

Midlene nevnt i artikkel 7 nr. 4 i henhold til de spesifikke målene i punkt x) og xi) i artikkel 4 nr. 1) skal konsentreres under en særlig prioritet eller et særlig program. Samfinansieringsraten for denne prioriteten eller dette programmet skal være 90 %.

Artikkel 10

Støtte til sysselsetting for unge

Støtte i samsvar med artikkel 7 nr. 5 skal konsentreres under en særlig prioritet eller et særlig program, og den skal minst omfatte støtte til det spesifikke målet angitt i punkt i) og kan omfatte støtte til de spesifikke målene angitt i punkt v) og x) i artikkel 4 nr. 1.

Artikkel 11

Støtte til relevante landspesifikke rekommandasjoner

Tiltakene for å møte utfordringene som er identifisert i relevante landspesifikke rekommandasjoner og i Det europeiske semester som nevnt i artikkel 7 nr. 2, skal konsentreres under et hvilket som helst av de spesifikke målene nevnt i artikkel 4

nr. 1 i denne forordningen for å støtte gjennomføringen av den europeiske søyle for sosiale rettigheter og en eller flere prioriteter, som kan være en flerfondsprioritet.

Kapittel II

Generell støtte fra ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning

Artikkel 12

Virkeområde

Dette kapitlet får anvendelse på ESF+-støtte i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt i)–x) når den ytes under delt forvaltning («generell støtte fra ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning»).

Artikkel 13

Sosiale nyskapende tiltak

1. Medlemsstatene skal støtte tiltak med henblikk på sosial innovasjon og sosiale eksperimenter, herunder dem som har en sosiokulturell del, eller styrke «nedenfra-og-opp»-tilnæringer basert på partnerskap som involverer offentlige myndigheter, partene i arbeidslivet, privat sektor og sivilsamfunnet.
2. Medlemsstatene kan støtte oppskalering av nyskapende tiltak som er blitt testet i liten skala, og som er utviklet på innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon, og andre EU-programmer.
3. Nyskapende tiltak og tilnæringer kan konsentreres under et hvilket som helst av de spesifikke målene fastsatt i artikkel 4 nr. 1 punkt i)–x).
4. Hver medlemsstat skal tilegne minst én prioritet til gjennomføringen av nr. 1 og 2 eller begge. Den høyeste samfinansieringsraten for disse prioritene kan økes til 95 % med henblikk på tildelingen av høyst 5 % av de nasjonale ESF+-midlene under delt forvaltning til slike prioriteter.
5. Medlemsstatene skal identifisere, enten i sine programmer eller på et senere tidspunkt under gjennomføringen, områder for sosial innovasjon og sosiale eksperimenter som tilsvarende medlemsstatenes konkrete behov.
6. Kommisjonen skal legge til rette for kapasitetsbygging for sosial innovasjon, særlig gjennom å støtte gjensidig læring, etablere nett-

verk og formidle og fremme god praksis og metoder.

Artikkel 13a

Tverrnasjonalt samarbeid

Medlemsstatene skal støtte tverrnasjonale samarbeidstiltak i henhold til et hvilket som helst av de spesifikke målene fastsatt i artikkel 4 nr. 1 punkt i)–x).

Artikkel 14

Støtteberettigelse

1. I tillegg til kostnadene nevnt i artikkel [58] i [den framtidige forordningen om felles bestemmelser] er følgende kostnader ikke støtteberettigede til generell støtte fra ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning:
 - a) Kjøp av grunn og fast eiendom samt kjøp av infrastruktur.
 - b) Innkjøp av møbler, utstyr og kjøretøyer, unntatt dersom innkjøpet er nødvendig for å oppfylle målet med handlingen, eller dersom disse gjenstandene er helt avskrevne, eller dersom innkjøpet av disse gjenstandene utgjør den mest økonomiske muligheten.
2. Bidrag i naturalytelser i form av ytelser eller lønninger som en tredjepart har utbetalt til fordel for deltakerne i forbindelse med en handling, kan være berettiget til generell støtte fra ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning, forutsatt at bidragene i naturalytelser er påløpt i samsvar med nasjonal regler, herunder regnskapsregler, og ikke overstiger de kostnadene som tredjeparten har måttet bære.
3. De spesifikke supplerende midlene som mottas av de mest fjerntliggende regionene, og av de NUTS-2-regionene som oppfyller kriteriene fastsatt i artikkel 2 i protokoll nr. 6 til tiltredsakten av 1994, skal brukes for å bidra til å nå de spesifikke målene fastsatt i artikkel 4 nr. 1.
4. Direkte personalkostnader skal være berettiget til generell støtte fra ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning, forutsatt at de er i samsvar med mottakerens vanlige godtgjøringspraksis for den aktuelle funksjonskategorien eller i tråd med gjeldende nasjonal rett, tariffavtaler eller offisiell statistikk.

*Artikkel 15***Indikatorer og rapportering**

1. Programmer som mottar generell støtte fra ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning, skal bruke felles utdata- og resultatindikatorer som fastsatt i vedlegg I til denne forordningen for å overvåke hvordan gjennomføringen skrider fram. Programmet kan også bruke programspesifikke indikatorer.
 - 1a. Dersom en medlemsstat tildeler sine midler til det spesifikke målet som er angitt i artikkel 4 nr. 1 punkt x) for å fokusere på de mest vanskeligstilte, i samsvar med artikkel 7 nr. 4 første ledd, får de felles indikatorene som er angitt i vedlegg II til denne forordningen, anvendelse.
2. Grunnlinjen for felles og programspesifikke utdataindikatorer skal settes til null. Dersom det er relevant med hensyn til arten av de handlingene som støttes, skal det fastsettes kumulative kvantitative delmål og målverdier for disse indikatorene i absolutte tall. De rapporterte verdiene for utdataindikatorene skal uttrykkes i absolutte tall.
3. Referanseverdien for felles og programspesifikke resultatindikatorer som det er fastsatt en målverdi for når det gjelder 2029, skal fastsettes ved å bruke de seneste tilgjengelige dataene eller andre relevante kilder til opplysninger. Mål for felles resultatindikatorer skal fastsettes i absolutte tall eller som en prosentdel. Programspesifikke resultatindikatorer og tilknyttede mål kan uttrykkes kvantitativt eller kvalitativt. De rapporterte verdiene for felles resultatindikatorer skal uttrykkes i absolutte tall.
4. Data om indikatorer for deltakere skal bare overføres dersom alle dataene som er nødvendige i henhold til vedlegg I bokstav 1a) om den berørte deltakeren, er tilgjengelige.
5. Dersom data er tilgjengelige fra registre eller tilsvarende kilder, kan medlemsstatene legge til rette for at forvaltningsmyndigheter og andre organer med ansvar for innsamling av data som er nødvendige for overvåkingen og evalueringen av den generelle støtten fra ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning, skal kunne innhente disse dataene fra dataregistre eller tilsvarende kilder i samsvar med artikkel 6 nr. 1 bokstav c) og e) i forordning (EU) 2016/679.
6. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 38 for å endre indikatorene i vedlegg I og II dersom det

anses som nødvendig for å sikre en effektiv vurdering av hvordan gjennomføringen av programmene skrider fram. Endringene skal være forholdsmessige med tanke på den administrative byrden for medlemsstatene og støttemottakerne. Delegerede rettsakter i samsvar med dette nummeret skal ikke endre metoden for datainnsamling som fastsatt i vedlegg I og II.

*Kapittel III***ESF+-støtte for å avhjelpe materielle mangler***Artikkel 16***Virkeområde**

Dette kapittelet får anvendelse på ESF+-støtte i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt xi).

*Artikkel 17***Prinsipper**

1. ESF+-støtte for å avhjelpe materielle mangler kan bare brukes for å støtte distribusjonen av næringsmidler og varer som er i samsvar med unionsretten om sikkerhet for forbrukerprodukter.
2. Medlemsstatene og støttemottakerne skal velge ut næringsmidlene og/eller den elementære materielle bistanden på grunnlag av objektive kriterier knyttet til behovene til de mest vanskeligstilte personene. Kriteriene for utvelgelse av næringsmidler, og eventuelt varer, skal også ta hensyn til klimatiske og miljømessige aspekter, særlig med sikte på å redusere næringsmiddelavfall og engangspplast. Dersom det er hensiktsmessig, skal valget av typen næringsmidler som skal distribueres, foretas med tanke på deres bidrag til et balansert kosthold for de mest vanskeligstilte personene.

Næringsmidlene og/eller den elementære materielle bistanden kan gis direkte til de mest vanskeligstilte personene eller indirekte, for eksempel gjennom kuponger eller kort, i elektronisk eller annen form, forutsatt at de bare kan innløses mot næringsmidler og/eller elementær materiell bistand som beskrevet i artikkel 2 nr. 3. Støtten til de mest vanskeligstilte skal ytes i tillegg til eventuelle stønader til slutt-mottakere i henhold til nasjonale trygdeordninger eller nasjonal lovgivning.

De næringsmidlene som tilbys til de mest vanskeligstilte personene, kan fås ved bruk, bearbeiding eller salg av de produktene som er avhendet i samsvar med artikkel 16 nr. 2 i for-

ordning (EU) nr. 1308/2013, forutsatt at dette er det økonomisk mest gunstige alternativet og ikke unødig forsinker leveringen av næringsmidlene til de mest vanskeligstilte personene.

Ethvert beløp som stammer fra en slik transaksjon skal brukes til fordel for de mest vanskeligstilte personene, i tillegg til beløpene som allerede er tilgjengelige for programmet.

3. Kommisjonen og medlemsstatene skal sikre at støtte som gis innenfor rammen av ESF+-støtten for å avhjelpe materielle mangler respekterer verdigheten til de mest vanskeligstilte personene og forhindrer stigmatisering.
4. Medlemsstatene skal supplere leveringen av næringsmidler og/eller elementær materiell bistand ved at det vises til kompetente tjenester og andre oppfølgingstiltak i henhold til det spesifikke målet nevnt i artikkel 4 nr. 1 punkt xi), eller ved å fremme sosial integrasjon for de mest vanskeligstilte personene i henhold til det spesifikke målet nevnt i artikkel 4 nr. 1 punkt x).

Artikkel 18

Prioritetens innhold

En prioritet som gjelder støtte i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt xi) skal angi følgende:

- a) Typen støtte.
- b) Hovedmålgruppe.
- c) En beskrivelse av nasjonale eller regionale støtteordninger.

Når det gjelder programmer som er begrenset til denne typen støtte og tilhørende teknisk bistand, skal prioriteten også omfatte kriteriene for utvelgelse av operasjoner.

Artikkel 19

Støtteberettigede operasjoner

1. De næringsmidlene og/eller den elementære materielle bistanden som ytes til de mest vanskeligstilte personene, kan kjøpes av eller på vegne av støttemottakeren eller stilles til rådighet vederlagsfritt for støttemottakerne.
2. Næringsmidlene og/eller den elementære materielle bistanden skal distribueres vederlagsfritt til de mest vanskeligstilte personene.

Artikkel 20

Støtteberettigede kostnader

1. De støtteberettigede kostnadene i forbindelse med ESF+-støtten for å avhjelpe materielle mangler skal være som følger:
 - a) Kostnader i forbindelse med innkjøp av næringsmidler og/eller elementær materiell bistand, herunder kostnader i forbindelse med transport av næringsmidler og/eller elementær materiell bistand til støttemottakerne som leverer næringsmidlene og/eller den elementære materielle bistanden til sluttmottakerne.
 - b) Dersom transporten av næringsmidler og/eller elementær materiell bistand til støttemottakerne som distribuerer dem til sluttmottakerne, ikke er omfattet av bokstav a), de kostnadene som innkjøpssentralen bærer i forbindelse med transport av næringsmidler og/eller elementær materiell bistand til lagrene og/eller til støttemottakerne, samt lagringskostnader med en fast sats på 1 % av kostnadene nevnt i bokstav a) eller, i behørig begrunnede tilfeller, kostnader som faktisk er påløpt og betalt.
 - c) Kostnader til administrasjon, transport, lagring og forberedelse som bæres av de støttemottakerne som er involvert i distribusjonen av næringsmidlene og/eller den elementære materielle bistanden til de mest vanskeligstilte til en fast sats på 7 % av de kostnadene som er nevnt i bokstav a), eller 7 % av verdien av de næringsmidlene som er avhendet i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1308/2013.
 - d) Kostnader til innsamling, transport, lagring og distribusjon av donasjoner av næringsmidler samt bevisstgjøringstiltak som er direkte tilknyttet dette.
 - e) Kostnader til oppfølgingstiltak som gjennomføres av eller på vegne av de støttemottakere som leverer næringsmidler og/eller den elementære materielle bistanden til de mest vanskeligstilte personene, med en fast sats på 7 % av kostnadene nevnt i bokstav a).
 - 1a. Kostnader i forbindelse med utarbeiding av kort eller kupongordninger i elektronisk eller annen form samt tilsvarende støtteberettigede driftskostnader til teknisk bistand, forutsatt at de bæres av forvaltningsmyndigheten eller et annet offentlig organ som ikke er en støttemottaker som distribuerer kortet eller kupongen til sluttmottakere, (eller

forutsatt at de ikke dekkes av kostnadene fastsatt i nr. 1 bokstav c)).

2. En reduksjon av de støtteberettigede kostnadene nevnt i nr. 1 bokstav a) som følge av at organet som var ansvarlig for innkjøp av næringsmidler og/eller den elementære materielle bistanden, ikke var i samsvar med gjeldende rett, skal ikke føre til en reduksjon av de støtteberettigede kostnadene som er fastsatt i nr. 1 bokstav c) og e).
3. Følgende kostnader skal ikke være støtteberettigede:
 - a) Gjeldsrenter.
 - b) Innkjøp av infrastruktur.
 - c) Kostnader til gjenbruksvarer.

Artikkel 21

Indikatorer og rapportering

1. Prioriteter for å avhjelpe materielle mangler skal bruke felles utdata- og resultatindikatorer som fastsatt i vedlegg III til denne forordningen for å overvåke hvordan gjennomføringen skrider fram. Disse programmene kan også bruke programspesifikke indikatorer.
2. Referanseverdiene for felles eller programspesifikke resultatindikatorer skal fastsettes.
3. Innen 30. juni 2025 og 30. juni 2028 skal forvaltningsmyndigheter framlegge for Kommisjonen resultatene av den strukturerte undersøkelsen av sluttmottakerne som ble utført foregående år, og også fokusere på deres levevilkår og arten av deres materielle mangler. Denne undersøkelsen skal være basert på en modell som Kommisjonen fastsetter ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt.
4. Kommisjonen skal vedta en gjennomføringsrettsakt som fastsetter den modellen som skal brukes til den strukturerte undersøkelsen av sluttmottakerne i samsvar med rådgivningsprosedyren nevnt i artikkel 39 nr. 2, for å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne artikkelen.
5. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 38 for å endre indikatorene i vedlegg III dersom det anses som nødvendig for å sikre en effektiv vurdering av hvordan gjennomføringen av programmene skrider fram. Endringene skal være forholdsmessige med tanke på den administrative byrden for medlemsstatene og støttmottakerne. Delegerede rettsakter i samsvar med dette nummeret skal ikke endre metoden for datainnsamling som fastsatt i vedlegg III.

Artikkel 22

Revisjon

Revisjon av handlinger kan omfatte alle gjennomføringsfaser og alle nivåer i distribusjonskjeden, med unntak bare av kontroll av sluttmottakerne, med mindre en risikovurdering viser at det foreligger en konkret risiko for uregelmessigheter eller bedrageri.

Del III

Gjennomføring under direkte og indirekte forvaltning

Kapittel I

Operative mål

Artikkel 23

Operative mål

Innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon har følgende operative mål:

- a) Å utvikle sammenlignende analytisk kunnskap av høy kvalitet for å sikre at politikk for å oppnå de spesifikke målene nevnt i artikkel 4, er basert på solid dokumentasjon og er relevante med hensyn til behov, utfordringer og lokale forhold.
- b) Å legge til rette for en effektiv og inkluderende deling av informasjon, gjensidig læring, fagfellevurderinger og dialog om politikk på de områdene som er nevnt i artikkel 4, for å bistå i forbindelse med utarbeidingen av hensiktsmessige politiske tiltak.
- c) Å støtte sosiale eksperimenter på områdene nevnt i artikkel 4 og bygge opp de berørte partenes kapasitet på nasjonale og lokale plan til å forberede, utarbeide og gjennomføre, overføre eller oppskalere de testede sosialpolitiske innovasjonene, særlig med hensyn til oppskalering av prosjekter utviklet av lokale berørte parter på området sosioøkonomisk integrering av tredjelandsborgere.
- d) Å legge til rette for frivillig geografisk mobilitet for arbeidstakere og øke sysselsettingsmulighetene gjennom å utvikle og tilby særskilte støttetjenester til arbeidsgivere og arbeidssøkere med tanke på utvikling av integrerte europeiske arbeidsmarkeder, alt fra forberedelse for rekruttering til støtte eller ansettelse, for å fylle ledige stillinger i visse sektorer, yrker, land, grenseregioner eller for bestemte grupper (for eksempel personer i sårbare situasjoner).

- e) Å støtte utviklingen av markedsøkosystemet ved å tilby mikrofinansiering til svært små bedrifter i oppstartings- og utviklingsfasen, særlig for dem som er opprettet av eller ansetter mennesker i sårbare situasjoner.
- f) Å støtte nettverk på unionsplan og dialog med og blant berørte parter på områdene nevnt i artikkel 4 og bidra til å bygge opp den institusjonelle kapasiteten hos berørte parter, herunder offentlige arbeidsformidlinger, offentlige trygdeinstitusjoner og helseforsikringsinstitusjoner, sivilsamfunnet, mikrofinansieringsinstitusjoner og institusjoner som stiller finansiering til rådighet for foretak med et sosialt formål og samfunnsøkonomien.
- g) Å støtte utviklingen av foretak med et sosialt formål og framveksten av et sosialt investeringsmarked ved å legge til rette for offentlig og privat interaksjon og deltakelse av stiftelser og filantropiske aktører på dette markedet.
- h) Å yte veiledning for å utvikle den sosiale infrastrukturen som er nødvendig for å gjennomføre den europeiske søyle for sosiale rettigheter.
- i) Å støtte tverrnasjonalt samarbeid for å framskynde overføringen av og lette oppskaleringen av innovative løsninger, særlig på politikk-områdene nevnt i artikkel 4 nr. 1.
- j) Å støtte gjennomføringen av relevante internasjonale standarder som gjelder sosiale forhold og arbeidsvilkår i forbindelse med utnyttningen av globaliseringen og den eksterne dimensjonen av Unionens politikk på de områdene som er nevnt i artikkel 4.
 - iii) overvåking og vurdering av innarbeidingen og anvendelsen av unionsretten.
- b) Gjennomføring av politikk, særlig
 - i) partnerskap over landegrensene, særlig mellom offentlige arbeidsformidlinger, sivilsamfunnet og partene i arbeidslivet, samt støttetjenester i grenseregioner,
 - ii) en arbeidsrettet mobilitetsordning på unionsplan for å fylle ledige stillinger der det er konstatert mangler på arbeidsmarkedet,
 - iii) støtte til mikrofinansiering og foretak med et sosialt formål, herunder gjennom blandingsoperasjoner som for eksempel asymmetrisk risikodeling eller reduksjon av transaksjonsutgifter, samt støtte til utviklingen av sosial infrastruktur og ferdigheter,
 - iv) støtte til tverrnasjonalt samarbeid og partnerskap med henblikk på overføring og oppskalering av innovative løsninger.
- c) Kapasitetsbygging, særlig
 - i) hos nettverk på unionsplan i forbindelse med de områdene som er nevnt i artikkel 4 nr. 1,
 - ii) hos nasjonale kontaktpunkter som yter veiledning, gir opplysninger og yter bistand i forbindelse med gjennomføringen av innsatsområdet,
 - iii) hos deltakende lands forvaltninger, trygdeinstitusjoner og arbeidsformidlinger som har ansvar for å fremme arbeidstakermobilitet, hos mikrofinansieringsinstitusjoner og institusjoner som stiller finansiering til rådighet for foretak med et sosialt formål, eller hos andre aktører på det sosiale investeringsområdet, samt nettverksarbeid,
 - iv) hos berørte parter, herunder partene i arbeidslivet og organisasjoner i sivilsamfunnet, på bakgrunn av et tverrnasjonalt samarbeid.
- d) Kommunikasjons- og formidlingsaktiviteter, særlig
 - i) gjensidig læring gjennom utveksling av god praksis, nyskapende tiltak, resultater av analytiske aktiviteter, fagfellevurderinger og referansemåling,
 - ii) veiledninger, rapporter, opplysningsmaterieell og mediedekning av initiativ knyttet til de områdene som er nevnt i artikkel 4 nr. 1,

Kapittel II

Støtteberettigelse

Artikkel 24

Støtteberettigede tiltak

1. Bare tiltak som er forenlige med målene i artikkel 3, 4 og 23 skal være støtteberettigede.
2. Innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon kan støtte følgende tiltak:
 - a) Analytiske aktiviteter, herunder med hensyn til tredjeland, særlig
 - i) undersøkelser, studier, statistiske data, metoder, klassifiseringer, mikrosimuleringer, indikatorer, støtte til observatorier og referanseverdier på europeisk plan,
 - ii) sosiale eksperimenter for å evaluere sosiale innovasjoner,

- iii) informasjonssystemer som formidler dokumentasjon i forbindelse med de områdene som er nevnt i artikkel 4 nr. 1,
- iv) arrangementer i regi av formannskapet i Rådet, konferanser, seminarer og bevisstgjøringstiltak.

Artikkel 25

Støtteberettigede enheter

1. I tillegg til kriteriene fastsatt i artikkel [197] i finansforordningen får følgende kriterier anvendelse for at enheter er støtteberettigede:
 - a) Rettssubjekter skal være etablert i et av følgende land:
 - i) En medlemsstat eller et oversjøisk land eller territorium som hører inn under det.
 - ii) Et assosiert land.
 - iii) Et tredjeland som er oppført i arbeidsprogrammet i henhold til vilkårene angitt i nr. 2 og 3.
 - b) Et hvilket som helst rettssubjekt opprettet i henhold til unionsretten eller en internasjonal organisasjon.
2. Rettssubjekter som er etablert i et tredjeland som ikke er et assosiert land, er i unntakstilfeller berettiget til deltakelse dersom slik deltakelse er nødvendig for å nå målene i et gitt tiltak.
3. Rettssubjekter som er etablert i et tredjeland som ikke er et assosiert land, bør i prinsippet selv bære kostnadene ved sin deltakelse.

[Kapittel II – Særlige bestemmelser om innsatsområdet helse (artikkel 26–29) utgår]

Artikkel 29a

Horisontale prinsipper

1. Kommisjonen skal sikre at likestilling mellom kvinner og menn, integrering av likestillingsaspektet og kjønnsperspektivet tas i betraktning og fremmes gjennom forberedelse, gjennomføring, overvåking, rapportering og evaluering av tiltak støttet av innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon.
2. Kommisjonen skal treffe hensiktsmessige tiltak for å forhindre enhver forskjellsbehandling som følge av kjønn, rase eller etnisk opprinnelse, religion eller tro, funksjonshemning,

alder eller seksuell legning under forberedelsen, gjennomføringen, overvåkingen, rapporteringen og evalueringen av tiltakene støttet av innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon. Særlig skal tilgjengeligheten for personer med funksjonsnedsettelse tas i betraktning under forberedelsen og gjennomføringen av innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon.

Artikkel 30

Tredjelandets deltakelse

1. Innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon skal være åpent for deltakelse for følgende assosierte land:
 - a) Medlemmer av Det europeiske frihandelsforbund (EFTA) som er medlemmer av Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS) i samsvar med vilkårene fastsatt i EØS-avtalen.
 - b) Tiltredende land, kandidatland og potensielle kandidatland, i samsvar med de generelle prinsippene og vilkårene for disse landenes deltakelse i unionsprogrammer som er fastsatt i de respektive rammeavtalene og beslutninger truffet av Assosieringsrådet, eller lignende avtaler, og i samsvar med de særlige vilkårene som er fastsatt i avtalene mellom Unionen og disse landene.
 - c) Tredjeland, i samsvar med vilkårene fastsatt i en særlig avtale om tredjelandets deltakelse på innsatsområdet, forutsatt at avtalen
 1. sikrer en rimelig balanse når det gjelder bidragene og fordelene til det tredjelandet som deltar i unionsprogrammene,
 2. fastsetter vilkårene for å delta i programmene, herunder beregningen av finansielle bidrag til enkeltprogrammene eller innsatsområder i programmer og deres administrasjonskostnader. Disse bidragene skal utgjøre inntekter som er avsatt til særskilte formål i samsvar med artikkel [21 nr. 5] i finansforordningen,
 3. ikke gir tredjelandet beslutningsmyndighet på innsatsområdet,
 4. garanterer Unionens rett til å sikre god økonomistyring og til å beskytte sine økonomiske interesser.

[nr. 2 utgår]

*Kapittel III***Alminnelige bestemmelser***Artikkel 31***Former for EU-finansiering og gjennomføringsmetoder**

1. Det kan under innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon tilbys finansiering i en hvilken som helst av de formene for finansielle bidrag som er fastsatt i finansforordningen, særlig tilskudd, premier, anskaffelser og frivillige utbetalinger til internasjonale organisasjoner som Unionen er medlem av, eller i hvis arbeid den deltar.
2. Innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon skal gjennomføres direkte som fastsatt i artikkel [62 nr. 1 bokstav a)] i finansforordningen eller indirekte med organene nevnt i artikkel [62 nr. 1 bokstav c)] i finansforordningen.
Ved tildeling av tilskudd kan evalueringskomiteen nevnt i artikkel [150] i finansforordningen bestå av eksterne sakkyndige.
3. Blandingsoperasjoner på innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon skal gjennomføres i samsvar med [InvestEU-forordningen] og avdeling X i finansforordningen.

*[nr. 4 og 5 utgår]**Artikkel 32***Arbeidsprogram**

Innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon skal gjennomføres ved hjelp av arbeidsprogrammer nevnt i artikkel [110] i finansforordningen. Innholdet i arbeidsprogrammene skal defineres i tråd med de operative målene fastsatt i artikkel 23 og de berettigede tiltakene fastsatt i artikkel 24. Når det er hensiktsmessig, skal det samlede beløpet som er reservert blandingsoperasjoner, oppgis i arbeidsprogrammene.

Kommisjonen skal samle inn sakkunnskap om utarbeidningen av arbeidsprogrammene i samråd med arbeidsgruppen nevnt i artikkel 40 nr. 6.

Kommisjonen skal fremme synergier og sikre effektiv samordning mellom ESF+ og andre relevante EU-instrumenter samt mellom innsatsområdene til ESF+.

*Artikkel 33***Overvåking og rapportering**

1. Det skal fastsettes indikatorer for å overvåke gjennomføringen av innsatsområdet og av hvordan gjennomføringen skrider fram, for å

oppnå de spesifikke målene fastsatt i artikkel 4 og de operative målene fastsatt i artikkel 23.

2. Systemet for resultatrapportering skal sikre at data fra overvåkingen av gjennomføringen av innsatsområdene og resultater samles inn på en effektiv, virkningsfull og rettidig måte. For dette formålet skal mottakere av unionsmidler og eventuelt medlemsstater pålegges rimelige rapporteringskrav.

*[nr. 3 utgår]**Artikkel 34***Beskyttelse av Unionens økonomiske interesser**

Dersom et tredjeland deltar i programmet gjennom en beslutning som treffes i henhold til en internasjonal avtale, skal tredjelandet gi den ansvarlige anvisningsberettigede, Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF) og Revisjonsretten de rettighetene og den tilgangen som er nødvendig, slik at de kan utøve sin myndighet fullt ut. Når det gjelder OLAF, skal disse rettighetene omfatte retten til å foreta undersøkelser, herunder kontroll og inspeksjon på stedet, som fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF).

*Artikkel 35***Evaluering**

1. Det skal foretas evalueringer i tilstrekkelig god tid til at de kan tas hensyn til i beslutningsprosessen.
2. Kommisjonen skal foreta en midtveiseevaluering av innsatsområdet når det foreligger tilstrekkelige opplysninger om gjennomføringen av det, men senest 31. desember 2024.

Den skal vurdere gjennomføringen av programmet i henhold til artikkel 34 i finansforordningen,

og særlig dets effektivitet, virkninger, sammenheng, relevans og tilleggsverdi for EU, herunder med hensyn til de horisontale prinsippene nevnt i artikkel 29a, og beregne, på et kvalitativt og kvantitativt grunnlag, hvilke framskritt som er gjort for å oppfylle innsatsområdets mål.

Midtveiseevalueringen skal være basert på de opplysningene som genereres av overvåkingsordningene og indikatorer fastsatt i henhold til artikkel 33, med henblikk på å gjøre eventuelle justeringer av de politiske prioritetene og finansieringsprioritetene.

3. Ved utgangen av gjennomføringsperioden, men senest fire år etter utløpet av perioden fastsatt i artikkel 5, skal Kommisjonen foreta en endelig evaluering av innsatsområdene.
4. Kommisjonen skal oversende konklusjonene av evalueringene, med tilhørende merknader, til Europaparlamentet, Rådet, Den økonomiske og sosiale komité og Regionkomiteen.

Artikkel 36

Revisjon

Revisjon av bruken av Unionens bidrag utført av personer eller enheter, herunder andre personer eller enheter enn dem som har fått dette i oppdrag av Unionens institusjoner eller organer, skal utgjøre grunnlaget for en overordnet bekreftelse som nevnt i artikkel 127 i finansforordningen.

Artikkel 37

Informasjon, kommunikasjon og offentlighet

1. Mottakere av unionsmidler skal anerkjenne opprinnelsen til og sikre synligheten til unionsfinansieringen (særlig når tiltakene og resultatene av dem fremmes) ved å gi sammenhengende, effektiv og målrettet informasjon til flere typer publikum, herunder til medier og offentligheten.
2. Kommisjonen skal gjennomføre informasjons- og kommunikasjonstiltak i forbindelse med innsatsområdet for sysselsetting og sosial innovasjon og dets tiltak og resultater. Finansielle midler tildelt innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon skal også bidra til interne kommunikasjonstiltak om Unionens politiske prioriteter i den grad de er knyttet til målene nevnt i artikkel 4 og 23.

Del IV

Sluttbestemmelser

[Artikkel 37a utgår]

Artikkel 38

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkelen.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 15 nr. 6 og artikkel 21 nr. 5 skal gis Kommisjonen på ubestemt tid fra denne forordningens ikrafttredelsesdato.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 15 nr. 6 og artikkel 21 nr. 5 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende eller på et senere tidspunkt som er fastsatt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådspørre sakkyndige utnevnt av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming av 13. april 2016¹¹.
5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 15 nr. 6 og artikkel 21 nr. 5 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen begge har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

Artikkel 39

Komitéprosedyre for ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nevnt i artikkel [109 nr. 1] i [den framtidige forordningen om felles bestemmelser].
2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikkel 40

Komité i henhold til artikkel 163 i TEUV

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 163 i TEUV («ESF+-komiteen»).
2. Hver medlemsstat skal utnevne én regjeringsrepresentant, én representant for arbeidstakerorganisasjonene, én representant for arbeidsgiverorganisasjonene og én stedfortreder for hvert medlem for en periode på høyst sju år. Dersom et medlem ikke er til stede, har

¹¹ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 13.

stedfortrederen automatisk rett til å delta i drøftingene.

3. ESF+-komiteen skal omfatte én representant fra hver av de organisasjonene som representerer arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjonene på unionsplan.
 - 3a. ESF+-komiteen, herunder komiteens arbeidsgrupper nevnt i artikkel 6, kan invitere representanter uten stemmerett for berørte parter til å delta på møtene. Dette kan omfatte representanter for Den europeiske investeringsbank og Det europeiske investeringsfond samt relevante organisasjoner i sivilsamfunnet.
4. ESF+-komiteen skal høres om planlagt bruk av teknisk bistand nevnt i artikkel 29 i [den framtidige forordningen om felles bestemmelser] i tilfelle støtte fra ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning, samt om andre spørsmål som har innvirkning på gjennomføringen av strategier på unionsplan med relevans for ESF+.
5. ESF+-komiteen kan avgi uttalelser om
 - a) spørsmål i forbindelse med bidrag fra ESF+ til gjennomføring av den europeiske søyle for sosiale rettigheter, herunder landspesifikke rekommandasjoner og semesterrelaterte prioriteter (nasjonale reformprogram osv.),
 - b) spørsmål som gjelder [den framtidige forordningen om felles bestemmelser] med relevans for ESF+,
 - c) andre spørsmål enn dem som er nevnt i nr. 4 i forbindelse med ESF+, som Kommisjonen har henvist til komiteen.

ESF+-komiteens uttalelser skal vedtas med et absolutt flertall av gyldig avgitte stemmer, og skal meddeles Europaparlamentet, Rådet, Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Regionkomiteen til orientering. Kommisjonen skal skriftlig underrette ESF+-komiteen om på hvilken måte den har tatt hensyn til uttalelsen.
6. ESF+-komiteen skal nedsette arbeidsgrupper for hvert av innsatsområdene til ESF+.
 - 6a. Kommisjonen skal rådspørre den arbeidsgruppen som arbeider med arbeidsprogrammet for innsatsområdet for EaSI. Den skal underrette arbeidsgruppen om på hvilken måte den har tatt hensyn til resultatene av denne rådførelsen. Arbeidsgruppen skal sikre at berørte parter, herunder representanter for sivilsamfunnet, rådspørres om arbeidsprogrammet.

Artikkel 41

Overgangsbestemmelser om ESF+ under delt forvaltning

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1304/2013¹², europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 223/2014¹³ eller enhver rettsakt som er vedtatt i henhold til nevnte forordning, får fortsatt anvendelse på programmer og handlinger støttet av Det europeiske sosialfond og Det europeiske fond for bistand til de mest vanskeligstilte i programplanleggingsperioden 2014–2020.

Artikkel 42

Overgangsbestemmelser om innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon

1. Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1296/2013¹⁴ oppheves med virkning fra 1. januar 2021.
2. Den finansielle rammen for innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon kan også omfatte utgifter til teknisk og administrativ bistand som er nødvendig for å sikre overgangen mellom ESF+ og de tiltakene som er vedtatt i henhold til forgjengeren, programmet for sysselsetting og sosial innovasjon.
3. Bevilgninger kan om nødvendig føres opp i budsjettet etter 2027 for å dekke utgiftene fastsatt i artikkel 5 nr. 5 til teknisk og administrativ bistand, for å gjøre det mulig å forvalte tiltak som ikke er avsluttet innen 31. desember 2027.
4. Tilbakebetalinger fra finansielle instrumenter opprettet i henhold til programmet for sysselsetting og sosial innovasjon (EaSI 2014–2020) skal investeres i finansielle instrumenter under det «sosiale vinduet» i InvestEU-fondet som ble opprettet i henhold til forordning XXX.
5. I samsvar med artikkel 193 nr. 2 andre ledd bokstav a) i forordning (EU, Euratom) nr.

¹² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1304/2013 av 17. desember 2013 om Det europeiske sosialfond og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 1081/2006 (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 470).

¹³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 223/2014 av 11. mars 2014 om Det europeiske fond for bistand til de mest vanskeligstilte (EUT L 72 av 12.3.2014, s. 1).

¹⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1296/2013 av 11. desember 2013 om

Den europeiske unions program for sysselsetting og sosial innovasjon (EaSI) og om endring av beslutning nr. 283/2010/EU om opprettelse av den europeiske mikrofinansieringsordningen Progress til fordel for sysselsetting og sosial integrasjon (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 238).

2018/1046 kan aktiviteter som støttes i henhold til denne forordningen, og de underliggende kostnadene, i behørig begrunnede tilfeller angitt i finansieringsbeslutningen og for et begrenset tidsrom, anses som støtteberettigede per 1. januar 2021 selv om de ble gjennomført og kostnadene påløp før søknaden om tilskudd ble inngitt.

Artikkel 43

Ikkraftredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.

Den får anvendelse fra 1. januar 2021 med hensyn til innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Vedlegg I¹⁵

Felles indikatorer for generell støtte fra ESF+-innsatsområdet under delt forvaltning

Alle personopplysninger skal fordeles etter kjønn (kvinner, menn, «ikke-binær».¹⁶ Dersom visse resultater ikke er tilgjengelige, er det ikke nødvendig å samle inn og rapportere opplysninger for disse resultatindikatorerne. Dersom det er hensiktsmessig, kan felles utdataindikatorer basert på målgruppen for handlingen rapporteres.

1. Felles utdataindikatorer knyttet til handlinger rettet mot mennesker:

1a) Felles utdataindikatorer for deltakere^{17, 18}

De felles utdataindikatorerne for deltakere er

- arbeidsledige, herunder langtidsledige*,
- langtidsledige*,
- personer utenfor arbeidslivet*,

¹⁵ Opplysninger rapportert under de indikatorerne som er merket med *, er personopplysninger i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679. Opplysninger rapportert under de indikatorerne som er merket med **, er særlige kategorier opplysninger i henhold til artikkel 9 i forordning (EU) 2016/679.

¹⁶ I henhold til nasjonal lovgivning.

¹⁷ Disse indikatorerne får ikke anvendelse på ESF+-støtte i henhold til det spesifikke målet i artikkel 4 nr. 1 punkt x), med unntak av «antall barn under 18 år», «unge i alderen 18-29 år» og «antall deltakere 55 år og eldre» og «samlet antall deltakere».

¹⁸ Når opplysninger samles inn fra registre, trenger ikke medlemslandene å tilpasse seg felles definisjoner og kan bruke nasjonale definisjoner.

- sysselsatte, selvstendig næringsdrivende*,
- antall barn under 18 år*,
 - unge i alderen 18-29 år*,
 - antall deltakere 55 år og eldre*,
 - med ungdomsskoleutdanning eller under (ISCED 0-2)*,
 - med videregående utdanning (ISCED 3) eller utdanning etter videregående utdanning (ISCED 4)
 - med høyere utdanning (ISCED 5–8)*,
 - samlet antall deltakere¹⁹.

1b) Andre felles utdataindikatorer²⁰

Datainnsamling er bare nødvendig når det er aktuelt og i relevante tilfeller. Verdiene på disse indikatorerne kan bestemmes på grunnlag av begrunnede estimater fra støttemottakerne.

- Deltakere med funksjonsnedsettelse**
- Tredjelandborgere*
- Deltakere med utenlandsk bakgrunn*
- Minoriteter (herunder marginaliserte samfunnsgrupper som for eksempel romfolk)**
- Hjemløse eller bostedsløse*
- Deltakere fra landdistrikter*²¹

2. Felles utdataindikatorer for enheter²² er

- antall offentlige forvaltninger eller offentlige tjenester på nasjonalt, regionalt eller lokalt plan som mottar støtte,
- antall svært små, små og mellomstore bedrifter som mottar støtte (herunder samvirkelag og foretak med et sosialt formål).

3. De felles umiddelbare resultatindikatorerne for deltakere^{23,24} er

- deltakere som er arbeidssøkende når de slutter*,

¹⁹ Skal beregnes automatisk på grunnlag av felles utdataindikatorer knyttet til sysselsettingsstatus, med unntak av ESF+-støtte i henhold til det spesifikke målet i artikkel 4 nr. 1 punkt x) der samlet antall deltakere skal rapporteres.

²⁰ Nasjonale definisjoner kan brukes for disse indikatorerne, med unntak av indikatorerne «tredjelandborgere» og «fra landdistrikter».

²¹ Denne indikatoren får ikke anvendelse på ESF+-støtte i henhold til det spesifikke målet i artikkel 4 nr. 1 punkt x).

²² Når opplysninger samles inn fra registre, trenger ikke medlemslandene å tilpasse seg felles definisjoner og kan bruke nasjonale definisjoner.

²³ Disse indikatorerne får ikke anvendelse på ESF+-støtte i henhold til det spesifikke målet i artikkel 4 nr. 1 punkt x).

²⁴ Når opplysninger samles inn fra registre, trenger ikke medlemslandene å tilpasse seg felles definisjoner og kan bruke nasjonale definisjoner.

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av en forordning som regulerer programmet for sysselsetting og sosial innovasjon, ESF+/EaSI (2021–2027)

- deltakere under utdanning eller opplæring når de slutter*,
 - deltakere som oppnår en kvalifikasjon når de slutter*,
 - deltakere i arbeid, herunder selvstendig næringsvirksomhet, når de slutter*.
4. Felles langsiktige resultatindikatorer for deltakere^{25, 26}:
- Deltakere i arbeid, herunder selvstendig næringsvirksomhet, seks måneder etter at de har sluttet*,
 - deltakere med en forbedret situasjon på arbeidsmarkedet seks måneder etter at de har sluttet*.

Felles langsiktige resultatindikatorer skal rapporteres innen 31. januar 2026 i samsvar med artikkel 37 nr. 1 i [den framtidige forordningen om felles bestemmelser] og i den endelige resultatrapporten nevnt i artikkel 38 i [den framtidige forordningen om felles bestemmelser].

Som et minstekrav skal felles langsiktige indikatorer baseres på et representativt utvalg av deltakere i henhold til de spesifikke målene i artikkel 4 nr. 1 punkt i)–ix). Intern validering av utvalget skal sikres på en slik måte at dataene kan generaliseres på nivå med det spesifikke målet.

Vedlegg II²⁷

Felles indikatorer for ESF+-tiltak rettet mot sosial integrasjon av de mest vanskeligstilte i henhold til det spesifikke målet i artikkel 4 nr. 1 punkt x), i samsvar med artikkel 7 nr. 4 første ledd

ESF+

Alle personopplysninger skal fordeles etter kjønn (kvinner, menn, «ikke-binær»)²⁸.

- 1) Felles utdataindikatorer knyttet til handlinger rettet mot mennesker:
- 1a) Felles utdataindikatorer for deltakere²⁹
- Samlet antall deltakere

²⁵ Disse indikatorene får ikke anvendelse på ESF+-støtte i henhold til det spesifikke målet i artikkel 4 nr. 1 punkt x).

²⁶ Når opplysninger samles inn fra registre, trenger ikke medlemslandene å tilpasse seg felles definisjoner og kan bruke nasjonale definisjoner.

²⁷ Opplysninger rapportert under indikatorer merket med * er personopplysninger i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679. Opplysninger rapportert under de indikatorene som er merket med **, er særlige kategorier opplysninger i henhold til artikkel 9 i forordning (EU) 2016/679.

²⁸ I henhold til nasjonal lovgivning.

²⁹ Verdiene på disse estimatene skal fastsettes på grunnlag av en begrunnet beregning fra støttemottakerne.

- Antall barn under 18 år*
- Antall unge i alderen 18-29 år*
- Antall deltakere 65 år og eldre*

1b) Andre felles utdataindikatorer

Datainnsamling er bare nødvendig når det er aktuelt og i relevante tilfeller. Verdiene på disse indikatorene kan bestemmes på grunnlag av begrunnede estimater fra støttemottakerne.

- Deltakere med funksjonsnedsettelse**
- Tredjelandsborgere*
- Antall deltakere med utenlandsk bakgrunn,* minoriteter (herunder marginaliserte samfunnsgrupper som for eksempel romfolk)**
- Hjemløse eller bostedsløse*

[Tidligere VEDLEGG III (Indikatorer for innsatsområdet helse) utgår]

Vedlegg III

Felles indikatorer for ESF+-støtte for å avhjelpe materielle mangler

1) Utdataindikatorer

- a) Samlet pengeverdi for distribuerte næringsmidler og varer
- i) Samlet verdi av støtte til næringsmidler³⁰
[bokstav ia) utgår]
- ib) Samlet pengeverdi for næringsmidler til hjemløse
- ic) Samlet pengeverdi for næringsmidler til andre målgrupper
- ii) Samlet verdi for distribuerte varer³¹
- iiia) Samlet pengeverdi for varer til barn
- iiib) Samlet pengeverdi for varer til hjemløse
- iiic) Samlet pengeverdi for varer til andre målgrupper
- b) Samlet mengde av distribuerte næringsmidler med støtte (tonn)³²
hvorav³³

³⁰ Disse indikatorene får ikke anvendelse på indirekte støtte til næringsmidler som tilbys gjennom elektroniske kuponger eller kort.

³¹ Disse indikatorene får ikke anvendelse på næringsmidler som tilbys indirekte gjennom elektroniske kuponger eller kort.

³² Disse indikatorene får ikke anvendelse på indirekte støtte til næringsmidler som tilbys gjennom elektroniske kuponger eller kort.

³³ Verdiene på disse estimatene skal fastsettes på grunnlag av en begrunnet beregning fra støttemottakerne.

- a) andelen næringsmidler der bare transport, distribusjon og lagring ble betalt av programmet (i %),
- b) andelen ESF+-samfinansierte næringsmidler i samlet volum av næringsmidler distribuert til støttmottakerne (i %).
- 2) Felles resultatindikatorer³⁴
- Antall sluttmottakere som mottar støtte til næringsmidler
- Antall barn under 18 år*
 - Antall unge i alderen 18-29 år*
 - Antall kvinner
 - Antall sluttmottakere 65 år og eldre
 - Antall sluttmottakere med funksjonsnedsettelse³⁵
 - Antall tredjelandsborgere³⁶
 - Antall sluttmottakere med utenlandsk bakgrunn og minoriteter (herunder marginaliserte samfunnsgrupper som for eksempel romfolk)³⁷
 - Antall hjemløse eller bostedsløse sluttmottakere³⁸.
- Antall sluttmottakere som mottar materiell støtte
- Antall barn under 18 år*
 - Antall unge i alderen 18-29 år*
 - Antall kvinner
 - Antall sluttmottakere 65 år og eldre
 - Antall sluttmottakere med funksjonsnedsettelse³⁹
 - Antall tredjelandsborgere⁴⁰
 - Antall sluttmottakere med utenlandsk bakgrunn og minoriteter (herunder marginali-

- serte samfunnsgrupper som for eksempel romfolk)⁴¹
- Antall hjemløse eller bostedsløse sluttmottakere⁴²
- Antall sluttmottakere som drar nytte av elektroniske kuponger/kort
- Antall barn under 18 år*
 - Antall unge i alderen 18–29 år*
 - Antall sluttmottakere 65 år og eldre
 - Antall kvinner
 - Antall sluttmottakere med funksjonsnedsettelse⁴³
 - Antall tredjelandsborgere⁴⁴
 - Antall sluttmottakere med utenlandsk bakgrunn og minoriteter (herunder marginaliserte samfunnsgrupper som for eksempel romfolk)⁴⁵
 - Antall hjemløse eller bostedsløse sluttmottakere⁴⁶

Vedlegg IV

Indikatorer for innsatsområdet sysselsetting og sosial innovasjon

1. Antall analytiske aktiviteter
2. Antall aktiviteter i forbindelse med deling av informasjon og gjensidig læring
3. Antall sosiale eksperimenter
4. Antall aktiviteter innen kapasitetsbygging og nettverksarbeid
5. Antall formidlingstiltak under målrettede mobilitetsordninger.

Data for den siste indikatoren skal bare samles inn annethvert år.

³⁴ Ibid.

³⁵ Nasjonale definisjoner kan brukes for denne indikatoren.

³⁶ Nasjonale definisjoner kan brukes for denne indikatoren.

³⁷ Nasjonale definisjoner kan brukes for denne indikatoren.

³⁸ Nasjonale definisjoner kan brukes for denne indikatoren.

³⁹ Nasjonale definisjoner kan brukes for denne indikatoren.

⁴⁰ Nasjonale definisjoner kan brukes for denne indikatoren.

⁴¹ Nasjonale definisjoner kan brukes for denne indikatoren.

⁴² Nasjonale definisjoner kan brukes for denne indikatoren.

⁴³ Nasjonale definisjoner kan brukes for denne indikatoren.

⁴⁴ Nasjonale definisjoner kan brukes for denne indikatoren.

⁴⁵ Nasjonale definisjoner kan brukes for denne indikatoren.

⁴⁶ Nasjonale definisjoner kan brukes for denne indikatoren.

Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

www.publikasjoner.dep.no

Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på

www.regjeringen.no

Trykk: Departementenes sikkerhets- og
serviceorganisasjon – 04/2021

